

ÎN PAG. A 2-A:
SAPTĂMINA IN AVANCRONICA.
ÎN PAG. A 6-A
Arhiva de la Nürnberg (I).
De la om la om.
ÎN PAG. A 7-A
SPORT:
• Știri din fotbal.
• Sportivi in ipostaze inedite.

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6447 | 8 PAGINI — 30 BANI | SIMBĂTĂ 7 FEBRUARIE 1970

ÎN PAG. A 4-A:

ȘTIINȚĂ:

- O schiță a viitorului geologia al planetei.
• Cronica Ipotezelor: Păgim în era civilizației submarine?
• Evitarea cavității.
• Deocamdată, parapsihologie.

INTEGRAȚI ACTIV ÎN EFORTURILE CREATOARE ALE ÎNTREGULUI POPOR

SĂ ÎMBOGĂȚIM CU NOI REALIZĂRI GLORIOASELE TRADIȚII DE MUNCĂ ALE ORGANIZAȚIEI NOASTRE

Organizației județene Prahova a U. T. C., pentru a patra oară, consecutiv, DRAPELUL DE ONOARE

1967, 1968, 1969, 1970.
Sint patru ani la rând de cind organizația județeană Prahova a U.T.C. cinstiță Drapelul și Diploma de onoare ale C.C. al U.T.C., știindu-se consecutiv pe primul loc în întrecerea declanșată la fiecare început de an pentru îndeplinirea angajamentelor de muncă voluntar-patriotică. După ce, timp de trei ani consecutiv, eforturile organizațiilor U.T.C. din județ au ridicat întreaga organizație județeană mereu pe același loc de frunte, drapelul a rămas deținut de Ploiești. Anul, după al patrulea an, Prahova a doborât încă o dată — dacă mai era nevoie — că succesele reputeate în ceilalți ani nu au fost deloc întâmplătoare, ci au consolidat o adevărată tradiție a muncii patriotice, o tradiție care înregistrează de la un an la altul noi cote valorice și calitative.

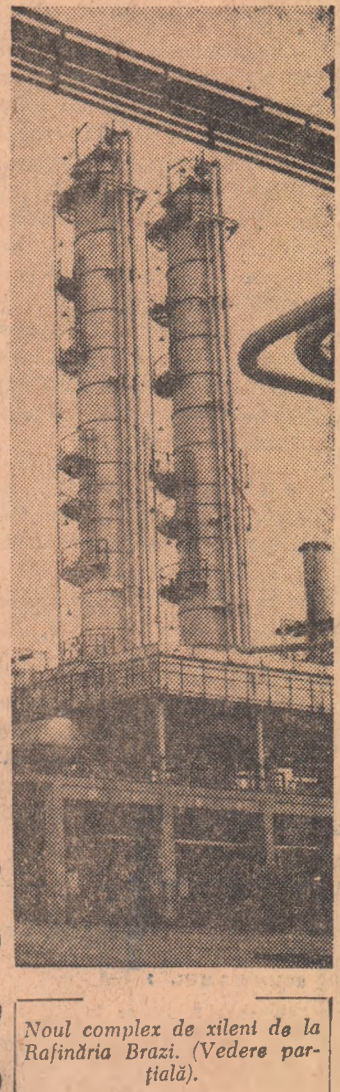
lui de Stat din Ploiești, cu prilejul decernării Drapelului de Onoare al C.C. al U.T.C. Imnind drapelul, tovarășul ION ILIESCU, membru supliment al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a felicitat călduros organizația județeană U.T.C., activul ei, întregul tineret prahovean pentru frumoasele rezultate obținute în întrecerea care a marcat, prin desfășurarea sa, cele două mari evenimente ale anului trecut: Congresul al X-lea al P.C.R. și sărbătorirea unui sfert de veac de la eliberarea patriei. Vorbitorul a subliniat apoi însemnătatea pe care

Desfășurată sub semnul avântului creator al întregului popor, stimulată de cele două mari evenimente politice ale anului 1969 — Congresul al X-lea al partidului și Jubileul unui sfert de veac de la Eliberarea patriei, întrecerea dintre organizațiile județene ale U.T.C., la care a participat cu un deosebit entuziasm întregul tineret al patriei, a marcat un nou pas important în dezvoltarea glorioaselor tradiții de muncă voluntar-patriotică ale Uniunii Tineretului Comunist. Organizația noastră județeană, care a avut cinstea să lanseze chemarea la întrecerea închinată acestor evenimente istorice din viața partidului și a poporului, raportează astăzi

CHEMARE

la întrecere adresată tuturor organizațiilor județene ale U.T.C., întregului tineret al patriei pentru îndeplinirea și depășirea obiectivelor muncii voluntar-patriotice pe anul 1970

Curios să-i aflu gândurile și comportarea la fața idolului său de pe gazon am riscat un răspuns afirmativ. Puștil m-a capturat de îndată, zăpăcindu-mă cu cele mai năstrucnice întrebări, solicitându-mi autografe, fotografii, pipăindu-mă mușchii și silindul-mă să-i promit tot, totul de lucruri, care mai de care mai imposibile. Când a coborât am răsuflat ușurat; postura de idol mi s-a părut extrem de obositoare.

Noul complex de xilenți de la Rafinăria Brazi. (Vedere parțială).

RENAȘTE O PROFESIE:

SUBINGINERUL

DE CE AȘA GREU?

Ascultam deunăzi îngrîșorarea părinților unui elev din clasa a 12-a, părinți care, cu o statistică improvizată de ei toamna trecută, scooteau ce număr de locuri s-ar putea scoate în concurs anul acesta la diferite facultăți. Constatatu cu nedumerire că de la an la an, concurează tot mai mulți candidați. Graficul nu reprezenta nimic pentru ei, cifrele nu aveau altă importanță decât că devenea pentru fiul lor o problemă capitală la admiterea în facultate.

sul proces de industrializare, de modernizare a fatregii economii naționale, care a adus după sine o specializare indispensabilă unei industrii multilaterale. Nu a scăzut numărul de locuri pe un institut cu anumit specific, ci a crescut numărul de facultăți sau secții cu un profil din ce în ce mai precis care pregătesc cadre din ce în ce mai specializate.

Ce descoperă însă aceste cifre, dincolo de reflexul lor direct asupra candidaților la facultate? În primul rând faptul că numărul de locuri oferite pentru concurs rezultă dintr-o judecată și exactă evaluare a necesarului de specialiști într-o perioadă anume. În al doilea rând, ele relevă inten-

Am ținut să precizăm aceste lucruri ca un preambul la ancheta efectuată la Cluj, unde s-a înființat în anul școlar 1969-70 secția de subingineri din cadrul Politehnicii.
Iată câteva date: în sesiunea din Iulie 1968, 88 de candidați au concurat pentru 66 de locuri la secția de subingineri a Facultății de Inginerie.
GALINA BĂDULESCU
(Continuare în pag. a VII-a)

400 DE TINERI RASPUND LA ÎNTRERBAREA:

CU CINE VREȚI SĂ SEMĂNAȚI ÎN VIAȚĂ?

Dumneavoastră sînteți Dan Coe?

Întimplarea face ca — din punct de vedere fizic — să semăn într-o oarecare măsură cu reputatul fotbalist giuleștean Dan Coe. Asemănarea mi-a fost confirmată recent, în tren, de un puștan cîrn și pistriolat, îmbrăcat în uniformă de elev, care m-a întrebare pe neașteptate: Nene, nu vă supărați, dumneavoastră sînteți Dan Coe? Curios să-i aflu gândurile și comportarea la fața idolului său de pe gazon am riscat un răspuns afirmativ. Puștil m-a capturat de îndată, zăpăcindu-mă cu cele mai năstrucnice întrebări, solicitându-mi autografe, fotografii, pipăindu-mă mușchii și silindul-mă să-i promit tot, totul de lucruri, care mai de care mai imposibile. Când a coborât am răsuflat ușurat; postura de idol mi s-a părut extrem de obositoare.

nați își admiră foștii sau actualii profesori, învățători sau educatori și doresc să le urmeze exemplul, devenind ei înșiși educatori ai generațiilor viitoare? Este vorba, în special, de elevii claselor IX-X care reprezintă circa 70% din cei chestionați. Deosebit de interesante sînt motivațiile, argumentele prin care elevii își justifică alegerea, preferința. Dacă la unii dintre ei, cei mai puțini, aceste motivații nu depășesc sfera afectivului („Îmi place profesora de română pentru că e frumoasă și bună. As vrea să fiu și eu ca ea” Danete Eugenia — cl. IX-a Bais) majoritatea leagă idealul lor personal de un comandament etic sau social. „Mi-am admirat întotdeauna profesorii, în special pe cei care au știut să se apropie de noi, cum a fost profesora de română. Ce poate fi oare mai frumos decât să-i învăț pe alții, să le transmitem știința acumulată de generațiile anterioare? Doresc să devin profesora de limba română” notează Iordache Theodora (cl. IX-a, Bais). Iar Diaconu Maria (cl. XI-a, Caracal) răspunde: „Încă din clasa I m-a impresionat învățătoarea mea, ale cărei calități — cînte, bunătațe, dăruire în muncă le-am regăsit în eroii din literatură. As vrea să devin o bună profesora, să rezrez, la rîndul meu, un model demn de urmat pentru elevii mei”.

OVIDIU PĂUN

(Continuare în pag. a VII-a)

ÎN PAG. A 5-A:

Ecouri la ancheta: „MUZICA IN SCOLA — A CINEA ROATA LA CARUȚA” (interviuri cu muzicologul NICOLAE PARZESCU și cu prof. univ. ION SERFEZI).

— Dar ce e înțeles de toate tineretea: vîrstă biologică sau stare de spirit?

N. B.: Termenii nu sînt antinomici, ci complementari. Nu putem neglija nici unul. E evident că în adolescență se petrec procese biologice cu semnificații capitale pentru existența omului ce creează nu numai o stare de tulburare, dar se transmite întregii existențe a tînrului, existență care nu poate fi înțeleasă decît global. Dar vîrstă tînră e totodată stare de spirit; aici, cred că filozoful francez Jean Piaget are dreptate cînd numește tineretea o vîrstă metafizică.

— Există o stare de spirit ce decurge din caracterul complex și contradictoriu al acestei vîrste?

N. B.: Da. Complexitatea vine din faptul că adolescentul, sau tînrul, are viața lui, dar aceasta e mai curînd o pregătire pentru viață și viața lui de învățatură, de școală, de joacă.

VIORICA TĂNĂȘESCU
(Continuare în pag. a VII-a)

CIVILIZAȚIE — TINEREȚE — ETOS (I)

Convorbire cu conf. univ. dr. NICULAE BELLU

În caz contrar, posibilitatea unui timp de stagnare. Fiastul. — Deci, cunoscînd și recunoscînd obiectiv, lucid, acest adevăr nu e normal să ne întrebăm totuși dacă o ceva de întreprins? N. B.: Cred că da. Admițînd faptul că stare, soluția se impune firesc: întregul proces de formare al noilor generații urmează a fi conceput din această perspectivă. Modalitățile educative înseși ar trebui să reproducă crîmpele de viață rea-

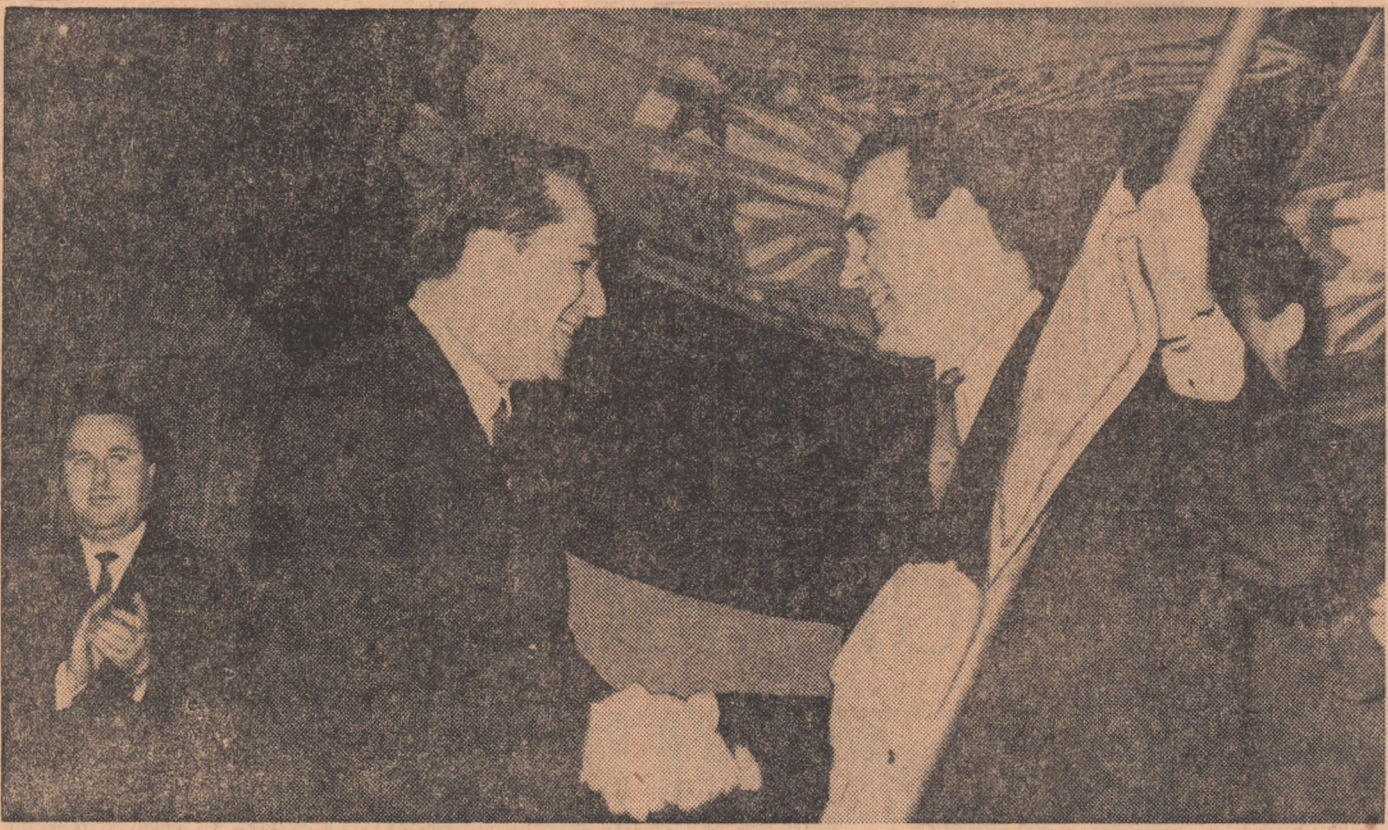
cație întemeiată pe adevărul vieții — bărbătească — singura în măsură să producă un om în același timp cetezător, tenace, rezistent la greu și umaa. Complexul de inadaptare la situații neobișnuite, grele, nu e un simplu moft. — Deci, nu e vorba de a crea o zonă de securitate imaginară? N. B.: Nu, fiindcă ar fi o zonă sterilă, care i-ar face pe tinerii înapoi să corespundă problemelor reale ale confruntărilor ulterioare.

„Ceea ce lipsește acestor oameni, chiar și celor mai buni, își spunea Lucien, este neprevăzutul”. Cuvintele acestea sînt luate din romanul neterminat, purtînd pe rînd mai multe titluri și tradus în românește sub acela de „Lucien Leuwen” și aparțin eroului principal, Lucien, ca și Fabricio din „Măscărea din Parma” este eroul tipic stendhalian, tînrul

TINERII LUI STENDHAL

abia ivit din adolescență, setos de zări noi, fascinat în gradul cel mai înalt de neprevăzutul vieții. În alte situații, purtînd alte nume, tinerii lui Stendhal au un ce comun care-i identifică și le dă temelii unei tipologiei aparte. Dotăți sub toate aspectele, ca și autorul lor (acesta mai puțin frumos, dar bazîndu-se întreaga viață pe ceea ce îi spusese un unchi și anume: „ești urit, nici o femeie n-o să-ți impute aceasta, toate însă te vor lăuda că ești spirituale”), tinerii lui Stendhal, tinerii lui eroi, sint, am zice, bolnavi de absolut, așa cum

DEBUTUL CINEMATOGRAFIC

Am discutat în ultima perioadă despre debutul literar. Fapt impus de existența, pe de o parte, a unor apariții promițătoare, vîndînd calități indiscutabile și, implicit, respect față de semnificația acestui act cultural dar și, pe de altă parte, de subaprecierea semnificației lui generale, vîdită în debuturi irelevante, tolerate cu prea mare îndușărită de edituri și poate chiar de critică. Nu mai puțin utilă este și punerea în discuție a debutului cinematografic. Deci, judecînd tot conform unor criteriilor mai generale și nu numai de gen, ne va interesa calitatea unui autor de film cel puțin în aceeași măsură ca și calitatea filmului în sine, operă de largă audiență publică, puțină sau recomanda mai rapid și mai elocvent un autor, ori, dimpotrivă, să-l iluzioneze cu o prezentă formală în sala de proiectie. În ce măsură, supunîndu-se rigorilor genului, un autor, debutant în filmul artistic, izbuteste să fie el însuși, să releve o structură artistică? Pentru că de siguranța cu care este făcut un prim film depinde foarte mult cum va arăta următorul. E vorba, deci, în acest domeniu, de o încredere mai greu de obținut decît în altele, de o responsabilitate ale cărei carente pot apărea mult mai viu și mult mai rapid decît, să zicem, în debutul literar (care, firește, nu este scutit de nici una din risourile celorlalte). Iată, de ce, semnalarea unui bun debut cinematografic trebuie să depășească o simplă citare, insistînd asupra acelor calități ce justifică și consolidează o încredere esențială pentru valoarea creațiilor care vor urma debutului.

(În pag. a V-a Mihail Ungheanu, Nicolae Dragoș și Mircea Iorgulescu discută despre un debut regional promițător: filmul lui Radu Gabrea: „Prea mic pentru un război atât de mare”).

de GH. SUCIU
(Continuare în pag. a VII-a)

CARTEA

4 dintre tinerii laureați ai Premiului Uniunii scriitorilor

urma depind de pe acum de acest record. Deci, neapărat vor trebui să fie mai bune. Dedic premiul tuturor cititorilor mei și minunatelor lor scrisori.

MIRCEA MARTIN (Premiul pentru critică literară):

„Consider că acest premiu nu mi se adresează mie în primul rând, ci scriitorilor tineri despre care am scris, și, mai ales, aceluia despre care n-am apucat încă să scriu, dar care vin puternic din urmă. Aceștia constituie, eu adevărat, o „generație“.

Nu pot să nu adaug că această carte ar fi fost de neconcepț fără acea atmosferă înaltă, febrilă, rară, din încaperea „Amfiteatrului“, în primul an al existenței sale“.

SANZIANA POP (Premiul pentru roman):

„Nu mă așteptam, deși mă așteptam, să mă bucur până la capăt de „Serenadă“. Tot ce țin să declar, cu ocazia premiului pe care l-am obținut, este că romanul care vor

urma depind de pe acum de acest record. Deci, neapărat vor trebui să fie mai bune. Dedic premiul tuturor cititorilor mei și minunatelor lor scrisori.

RADU DUMITRU (Premiul pentru teatru):

„Debutul ar fi trebuit să se producă cu trei ani în urmă. Am fost la un pas. Mai puțin chiar. În repetiții generale „Portocala“ mea „verde“ s-a cam împotmolit, cu să nu mai vorbesc de „Vizavi“. Atunci bucuria debutului ar fi fost înfrântă. Oricum, însă, pentru bucurii oricând se găsește un loc liber“.

FLORICA MITROI (Premiul pentru poezie):

„Mă bucur că am luat acest premiu. Intrucât sper că editurile vor accepta, în sfârșit, să-mi tipărească cea de-a doua carte“.

Săptămâna în revistă

TELEVIZIUNE

● MUZICORAMA TV. prezintă: Clasămentul clășmentelor — formația „Cromatic group 3“ din Cluj, cu două compoziții proprii și una din repertoriul formației „The cream“; La „Uniunea Compozitorilor“ — un reportaj filmat, cu ocazia audierii unor noi melodii de muzică ușoară românească, un interviu cu compozitorul Laurențiu Profeta și melodia „Jar“ de N. Chirculescu în interpretarea lui Ion Ulmeanu; Discul de muzică ușoară — formația vocal instrumentală „Sound Incorporated“ și Petula Clark; Cântărețul preferat — Luminița Dobrescu, cu noua melodie „Romanță romanță“.

● TELECINEMATECA ne prezintă un film cu Bette Davis intitulat „Minciuna“, (film de analiză psihologică) realizat în anul 1942 de studiourile Warner Bros.

● WALKOVER este titlul filmului pe care îl vom viziona în cadrul ciclului „Filme pentru cinefilii“, în regia lui Jerzy Skolimowski. Regizor reprezentativ al școlii polone-

ze, Skolimowski a fost boxer, poet, scenarist și dialoghist, actor și realizator, iar filmul are la bază un poem care îi aparține. În „Walkover“, Skolimowski interpretează și rolul principal.

● TEATRU TV. prezintă premiera Un nasture sau absolutul, de Radu Cosăuș. Regizorul spectacolului, Savel Stîpînuț ne spune: „Pieșea lui Cosăuș este o comedie. O satiră, cu eroi ai zilelor noastre, ce investighează acea zonă a universului psihologic a unor personaje alcătuite din mecanisme de gândire. Pretenția, impostura, falsa gravitate, dramele închipuite sînt rachiile pe care hazardul le intruchipează prin căderea unui „nasture“, punînd în mișcare lungul „lanț al slăbiciunilor“ ce leagă principalele personaje. Succesul piesei este asigurat și de o echipă omogenă de actori: Rodica Tapalagă (Camelia), Gina Patrichi (Atena) Draga Olteanu (Ionela), Mișu Fotino (Varacлару), Dem Rădulescu (Dr. Hălmegeanu)“.

ION PASAT

LUMINIȚA DOBRESCU VA CÎNTA LA BELGRAD, IAR MIHAELA MIHAI LA BERLIN

Dintre emisiunile radiofonice de muzică ușoară din zilele următoare am ales, pentru a vi le prezenta, două. Mîine, 8 februarie, ora 9.42, pe programul I, „Cavalcada ritmurilor“ (realizată de Ion Barta și Vladimir Mazilu). Din cuprins: „Cerbul de aur“ (cu un recital Luminița Dobrescu); Ing. Nicolae Dumitrescu îl prezintă pe poetul-sansonețist canadian Felix Leclerc și profilul Angela Similea; formația „Illés“, din R.P. Ungară, cu un nou disc L.P.; concursul „Canzonissima-1969 — tur de orizont; un disc în avanpremieră cu formația engleză „Spooky Tooth“; melodii și nume noi în muzică „pop“. Cea de-a doua emisiune de mare atracție este „De la 3 la 7“ (realizată de Antoaneta Botze, Ovidiu Dumitru și Alexandru Lavric) — simbăta, 14 februarie, pe programul I. Alături de reînălțirea cu binecunoscuții Jean-Claude Pascal Benny Goodman, Mina, Helmut Zacharias, veți putea asculta rubrica „Discul pe meridian“ (melodii recente cu Oliver, Novi, Bee Gees, Riccardo del Turco, Sir Douglas Quintet, Elvis Presley, Jane Birkin, Gitta, Bloodwyn Pig, Michèle Torr, Chambers Brothers).

Concursul vor susține recitaluri și vedetele noastre Luminița Dobrescu, Mihaela Mihai și Anda Călugăreanu. De altfel, Mihaela ne-a împărtășit în avanpremieră câteva secrete referitoare la aparițiile ei viitoare. Astfel, simbăta 14 februarie va apare într-un concert de varietăți televizat (pe programul I, ora 21.50), în care va interpreta, bineînțeles, câteva melodii („Să nu uităm trandafirii“, „Avec des mots d'amour“, „Manchester et Liverpool“) și va debuta ca prezentatoare. Peste câteva zile va pleca în capitala R.D.G. unde va apare într-un show TV cu public (înedit) va cînta „Va veni o clipă“, în limba germană. Pentru recitalul de la Brașov a pregătit noi piese („Același tango“, de George Grigoriu) și are în proiect noi melodii de Bogardo (pe versuri de Eminescu), Mandy și Grigoriu. Luminița Dobrescu pleacă în aceste zile la Belgrad, pentru a participa la o emisiune „Duplex“, în colaborare cu Radiodifuziunea iugoslavă. Din partea română vor mai cînta Anda Călugăreanu și Aurelian Andreescu.

PORTATIV

Oaspeți străini pe scena Operei române

Repertoriul lunii februarie al Operei Române din București consemnează prezența în spectacole sale a unor cîntăreți și dirijori de peste hotare. Astfel dirijorul italian Tommaso Beniceni Neglia, va conduce câteva spectacole, printre care unul cu „Aida“. La acest spectacol își va da concursul și soprana Gloria Lind, din S.U.A. O altă cîntăreată — mezzosoprana bulgară Ana Anghelova — va apare în „Cavaleria rusticana“, tenorul Giuseppe Todaro, va detine rolul lui Alfredo din „Traviata“ și pe cel al ducele de Mantua din „Rigoletto“. Dirijorul unuia dintre aceste spectacole va fi Zeljko Straka, un oaspete iugoslav. În Rigoletto va apare, de asemenea, bari-tonul bulgar Stoian Popov. O reprezentatie de mare clasă va fi cea cu „Boris Godunov“, cu participarea cunoscutului bas iugoslav Miroslav Cingolovici.

CLUBUL

● In luminile rampelor — concert spectacol cu formația de chitare „Apollo“ duminică 8 februarie, ora 17.00, la Universi-tal club. Își dau concursul Mariana Bădoi și Petre Fiat. Programul serii mai cuprinde: momentele veselte și un interesant concurs distractiv intitulat „Instrumentul preferat“. La aceeași oră, Clubul elevilor, în cadrul seratei dansante, va avea ca invitați pe Luigi Ionescu și Dan Gherasim, laureat al concursului „Steaua fără nume“.

● Microscopul electronic este titlul conferinței pe care o va susține conf. C. Bănușescu, miercuri 11 februarie, ora 19, în cadrul cursului „Electronica și aplicațiile ei industriale“ de la Tehnic-club. Prelegerea va fi ilustrată cu un grupaj de filme documentare.

● Idearurile generatelor de la 1848 vor fi expuse de Vasile Alexandru, șeful secției de istorie de la Ed. Academiei. În „Modern-club, miercuri 11 februarie, ora 19.30.

● La Casa de Cultură a studenților „Grigore Preotescu“, vineri 13 februarie, ora 20.30, Teatrul „C. I. Nottara“ prezintă spectacolul cu plesa „Viziuni flamande“ de Michel de Ghel-geroe în regia lui Dinu Gher-nescu.

● Vernisajul expoziției „Să nu uităm vâpala din 1907“ va avea loc simbăta 14 februarie ora 17, la Clubul elevilor. Expoziția cuprinde lucrări fotografice, reproduceri de picturi și plachete de versuri.

AZI in Librărie

- EDITURA TINERETULUI: Nicolescu Otilia: „Lumea care nu moare“, lei 5,00. Popescu St.: „Michelangelo“, lei 9,75. ● EDITURA PENTRU LITERATURA: M. Petrovici: „George Bacovia“, lei 10,00. Butnaru C. I.: „Din carnetul unei mame“, lei 4,25. ● EDITURA ȘTIINȚIFICĂ: Favel Fraisse: „Psihologia experimentală“, lei 8,75. ● „Laboratorul uzinal de psihologie și pedagogie“, lei 4,00. Maximilian Jacta: „Procesul cel-ebre“, lei 6,00. ● EDITURA MILITARĂ: ● ● ● „Sănătatea depinde de noi“, lei 17,50. R. M. Constantinescu și I. Min-cu: „Sisteme de reglare automa-tă“, lei 21,00. ● EDITURA MINERVA: M. Proust: „Sodomă și Gomo-ra“, lei 10,00. ● EDITURA UNIVERS: Prop. V. I.: „Morfologia bas-mului“, lei 9,25. Casanova: „Memorii“, lei 17,00. ● EDITURA DIDACTICĂ ȘI PE-DAGOGICĂ: C. Marcu, M. Manuchian: „Far-macologie“, lei 19,30 (manual uni-versitar). D. Popescu Haș: „Tehnologia ceramicilor fine“, lei 17,30 (manual pentru școlile profesionale).

SIMBĂȚĂ, 7 FEBRUARIE 1970

PROGRAMUL I ● 17,00 Emisiune în limba germană ● 18,05 Cheta orașului — emisiune concurs pentru tineret. Participă echipele orașelor Brașov și Timișoara ● 19,00 Telegazeta ● 19,20 Reflector ● 19,35 Tele-enciclopedia ● 20,30 Film serial „Războinicii“ ● 21,20 Varietăți în studio ● 22,00 Telegazeta de noapte ● 22,10 Campionatul european de patină artistică ● 23,10 Petrecere cu lăutar la Piatra Neamț.

PROGRAMUL II ● 20,30 Arte frumoase. Expozițiile lunii ianuarie în București ● 21,00 Seara melomanului. Întîlnire cu tenorul Ion Buzea ● 21,30 Film serial „Sombra toamnă“ ● 21,45 Actualități literare.

DUMINICĂ, 8 FEBRUARIE 1970

PROGRAMUL I ● 8,15 Deschiderea emisiunii — Consultări pentru elevi. Probleme de matematică pentru anul I al liceelor de specialitate. Prezintă prof. V. Ștefănescu ● 8,45 Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar ● 10,15 Ora satului: Comorile Bărganului ● 11,15 Concert simfonic — Orchestra de cameră din München, dirijor H. Stadlmair ● 12,00 De strajă patriei ● 12,35 Emisiune în limba maghiară ● 15,30 Film serial: „Rîul întunecat“ (IV) ● 17,00 Campionatul european de patină artistică: proba de figură liberă bărbați. Transmisune de la Leningrad ● 18,00 Realitatea ilustrată ● 19,00 Telegazeta de seară ● 19,20 Noutăți cinematografice ● 19,40 Rapodia română — Cine-a făcut cîntecul — montaj folcloric de Maria Bani și Aurel Corbu, Soliști: Polina Manolă, Marloara Precup, Florica Bradu, Ana Toma, Petre Săbădeanu și Dumitru Sopen ● 20,00 Varietăți cu public ● 22,15 Telegazeta de noapte. Telesport: Cupeta Mondială de Fotbal 1970 (grupa a III-a).

PROGRAMUL II ● 20,00 Seară de teatru: Dansul morții de Strindberg. Traducere de Ion Mihăilescu. Distribuția: Fory Eteric, Ileana Predescu, Ion Besoiu, Doina Mavrodin. Regia: Iannis Veakis; scenografia: Elena Pătrășcanu-Veakis ● 21,40 De la străbuni la strănești: Film documentar realizat de Studiou „Al Sahla“ ● 22,00 Roman folclor „Mîndrie și prejudecăți“, reluarea episodului I.

SCIENA

PREMIERĂ LA OPERA

La 13 februarie, la Opera Română are loc premiera „Mi-reșe vîndute“ de Bedrich Smetana, scotită capodoperă școlii naționale cehe. De o desăvîșită muzicalitate, folosind elemente folclorice prelucrate cu măiestrie, prezența acestei opere pe prima scenă lirică a țării constituie un eveniment artistic de înaltă valoare.

Opera Română: TRUBADURUL — ora 19,30; Teatrul de Operă: TARA SURSULUI — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale“ — ora 19,30 (Sala Comedia); OAMENI ȘI SOARECI — ora 19,30; (Sala Studio); NAPASTA — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturza Bulandra“ (Schitu Magureanu); TRANS-PLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 19,30; (Sala Studio); PURICELE IN URECHE — ora 19,30; Teatrul Mic: PRIMA LUNI SI IUBITA SA — ora 20; Teatrul Giulești: OEA-MANDURA — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara“ (8-dul Magheru); OTHELLO — ora 19,30; (Sala Studio); ENIGMATICA DOAMNA „M“ — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu“; FLOARE DE CACTUS — ora 19,30; Teatrul Evreiesc de stat: TRANSFUZIA — ora 19,30; Studiou I.A.T.C.: CARTOPI PRAJITI CU ORICE — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă“: TOATE FINZELI SUS — ora 19,30; AL PATRULEA Tîndărică (Cal. Victoriei); MIU ANOTIMP — ora 19,30; Teatrul de Comedie: NICNIC — ora 10,30; I — ora 12,30; (Str. Academiei); BANDITII DIN KARDENMOME — ora 17; Teatrul „C. Tînașe“ (Sala Savoy); VARIETĂȚI — ora 19,30; (Cal. Victoriei); NICUȚA L.A., TANASE — ora 19,30; An-samblii U.G.S.: ESOP VIATA, Teatrul de Comedie: DISPARI-TIA LUI GALY GAY — ora 20; An-samblii U.G.S.: ESOP VIATA, Teatrul de Comedie: DISPARI-TIA LUI GALY GAY (la Sala Pala-tiului); TE CINTAM, STRĂVECHI PĂMÎNT — ora 19,30; Cercul de Stat: MIRAJUL CIRCULUI — ora 19,30.

DUMINICĂ, 8 FEBRUARIE 1970 Opera Română: COPPELLIA — ora 11; RAPIREA DIN SERAI — ora 19,30; Teatrul de Operă: SECRETUL LUI MARCO POLO — ora 10,30; VADUVA VESLEA — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale“ (Sala Comedia); HEI-DEBERGUL DE ALTADATĂ — ora 10,30; COANA CHRITA — ora 19,30; (Sala Studio); CINE ESTI TU ? — ora 10,30; TRĂVES-TE PĂMÎNT — ora 19,30; AL PATRULEA Tîndărică (Cal. Victoriei); MIU ANOTIMP — ora 19,30; Teatrul de Comedie: NICNIC — ora 10,30; I — ora 11; 16 și 19,30.

Citiți în ziarul nostru de luni

JURNALUL UNUI CASCADOR

DE DOUA ORI PE SĂPTĂMINĂ — ÎNCEPÎND DE LUNI — VOM PUBLICA ÎNSEMĂNĂRILE CASCADORULUI AUREL GRUȘEVSKI

„Un cascador ca să fie bun trebuie să aibă talent, să muncească foarte mult, să fie curajos, trebuie să fie ambițios și peste toate calitățile acestea trebuie să aibă noroc. Un noroc foarte mare. Și-și mai trebuie ceva — să-și foarte corect că își rezistă organismul pentru că rezistența organismului diferă de la om la om. Unii știu asta intuitiv dar dacă nu știți se învață foarte greu“.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE PE ECRANELE CAPITALEI NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

PROSURI și Aurii producție din R. P. Polonia

Visul domnului Gentil. producție a studiourilor franceze cu: JEAN LEFEBVRE — FRANCIS BLANCHE — GEORGES GERET regia: RAOUL ANDRÉ

COMISARUL SI PANTERELE albastre ECRANUL producție cu: TONY KENDALL — CORNY COLLINS regia: FRANK KRAMER

- CIND SE ABARĂ CUCUVEAUA: rulează la Patria (orele 8; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15). ● STĂPÎNI PE SITUAȚIE: rulează la București (orele 9; 11,15; 12,30; 16,30; 18,45; 21); Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30). ● FREA MIC PENTRU UN RĂZBOI ATÎT DE MARE: rulează la Republica (orele 9,30; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45). ● SIMPATICUL DOMN B: rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45). ● RECONSTITUIREA: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45). ● DRĂGĂ BRIGITTE: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30). ● VIA MĂLA: rulează la Festival (orele 8,45; 11; 13,15; 16; 18,30; 21). ● Feroviar (orele 8,30; 11,30; 16; 18,30; 21). ● Excelsior (orele 9,45; 12,15; 14,45; 17,15; 20). ● Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 20,45). ● CE S-A ÎNTIMPAT CU BARY JANE: rulează la Capitol (orele 9,45; 12,30). ● PĂCĂTUL DRAGOSTEI: rulează la București (orele 9,30; 11,30; 14; 20,30). ● Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). ● Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). ● Arta (orele 9-15,45 în continuare 18,15; 20,30). ● BLOW-UP: rulează la Cotroceni (orele 9,30; 11; 20,30). ● VALEA PĂPUȘILOR: rulează la Volga (orele 10-15 în continuare; 17,45; 20,15). ● FRAȚII NIȘTRI: rulează la Miorita (orele 10; 12,30; 17,30; 20). ● O SANSA DINTR-O MIE: rulează la Grivița (orele 10; 12; 16; 18,15; 20,30). ● CORABIILE NEBUNILOR: rulează la Vitan (orele 15,30; 19). ● URMARIRI: rulează la Modern (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). ● Tomis (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30). ● FEMEIA ÎNDRĂPATNICĂ: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30). ● MINA CU BRILANTE: rulează la Lira (orele 15,30; 16).

DRAPHELUL DE ONOARE

(Urmare din pag. 1)

o include în dimensiunile sale actual participării active și entuziaste a tineretului la efortul creator al întregului popor, dovedind prin aceasta înțelegerea profundă a faptului că munca este criteriul fundamental al societății noastre socialiste, că producția materială este condiția hotărâtoare a progresului social. Pornind de aici, tovarășul ION ILIESCU a evidențiat necesitatea ca întregul tineret al țării să-și canalizeze și mai departe energia și capacitatea pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor mai mare puse în fața poporului de Congresul al X-lea al partidului, pentru realizarea și depășirea tuturor obiectivelor propuse în anul 1970, încadrându-se, pe baza unor programe proprii de activitate și a unor acțiuni specifice organizațiilor U.T.C., în frontul larg al întrecerii inițiate între organizațiile județene de partid la începutul acestui an.

Festivitatea de ieri după amiază a căpătat astfel sensurile bogate ale unui moment care, dincolo de caracterul său sărbătoresc, devenea un angajament solemn, rostit cu spirit de răspundere și maturitate, a cărui cheuză o ofereau înseși realizările de până acum, din cei trei ani de eforturi susținute și, mai ales, din cel de-al patrulea. Trece în revistă acum, de către primul secretar al comitetului județean U.T.C., tovarășul CORIOLAN VOINEA, în limbajul lapidar și expresiv al cifrelor, aceste succese nu-și pierdneau cu nimic semnificațiile pe care le-au avut încă din primele clipe ale desfășurării fiecărei acțiuni în parte. În zecile de mii de tone metale vechi, care au lăsat drumul ofeilor, intr-o cantitate ce depășește cu 18.000 tone cifra angajamentului inițial, se recunoșteau ușor și cele 35.700 tone, colectate numai de tinerii din municipiul Ploiești, ca și cele peste 3.000 de tone realizate de organizația de la Uzina mecanică Poiana, ca și strădanile perseverente ale organizațiilor U.T.C. de la Uzina mecanică Plopeni, din comuna Sălciești sau cea a Liceului agricol din Mizil, care s-au clasat în fruntea tuturor organizațiilor din județ. Se recunoșteau, de asemenea, în cadrul lucrărilor efectuate în agricultură, în cele peste 1.000 ha amenajate pentru irigații, în cele 80 ha redede circuliți agricoli, sau în cele 164 ha nou împădurite, eforturile fiecărei organizații comunale, ale fiecăruia din zecile de mii de tineri cooperatori și elevi care au răspuns cu înțelegere la puterea de muncă chemată la întrecerea lansată anul trecut de organizația județeană U.T.C. Rostite acum, în același limbaj lapidar însă atât de convingător, acțiunile inițiate de toate organizațiile județene însumează impresionantă cifră de 25 milioane ore de muncă intensă, efectuate de tineri, cu o eficiență economică de peste 121 milioane lei.

Și nu numai efortul economic a fost urmărit prin aceste rezultate. Activitățile voluntar-patriotice au înregistrat, în același timp, un puternic caracter instructiv și educativ, contribuind la cultivarea în rândul tinerilor a sentimentelor de dragoste și respect față de muncă, față de producătorii bunurilor materiale. Despre acest respect și despre dorința de a munci cu forțe proprii pentru consolidarea educației prin muncă și pentru muncă s-a vorbit apoi pe tot parcursul festivității, iar cei care au urcat

CHEMARE

(Urmare din pag. 1)

conducerii partidului și organizației noastre că toate obiectivele stabilite au fost îndeplinite și depășite, tineretul prahovean aducându-și o însemnată contribuție la realizarea sarcinilor economice în industrie și agricultură, precum și la întreaga activitate social-culturală a județului.

Prin muncă voluntar-patriotică tinerii muncitorii, țărani cooperatori, elevi și studenți au executat un important volum de lucrări pentru înfrumusețarea orașelor și satelor, au colectat și au trimis ofeilor patriei cantități însemnate de metale vechi, au participat la efectuarea lucrărilor de refacere a fondului forestier, de irigații, la întreținerea pășunilor, recoltarea produselor agricole și multe alte importante obiective organizate U.T.C., sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, constituind o prezență activă în toate sectoarele de activitate.

Cu prilejul decernării pentru a patra oară consecutiv a Drapelului de onoare al C.C. al U.T.C. de organizația județeană frunțasă în acțiunile de muncă voluntar-patriotică, însuflețit de marile sarcini ce ne stau în față în anul 1970, ultimul an al actualului pian cincinal, perioada de trecere la îndeplinirea obiectivelor economice stabilite de Congresul al X-lea al partidului pentru cincinul și deceniul următor, activul organizației județene Prahova a U.T.C. adresează tuturor organizațiilor U.T.C., tineretului patriei chemarea la întrecere pentru îndeplinirea și depășirea obiectivelor muncii voluntar-patriotice stabilite pentru anul 1970.

Analizând condițiile și rezervele existente în județul nostru și ținând seama de obiectivele cuprinse în răspunsul organizației județene de partid la chemările organizațiilor județene Brașov și Timiș ale P.C.R., ne angajăm să realizăm următoarele:

- colectarea unei cantități de 40.000 tone metale vechi care vor fi trimise ofeilor patriei;
- împădurirea unei suprafețe de 120 ha în fond forestier și comunal;
- îngrijirea suprafeței de 500 ha arboret;
- recoltarea a 3.000 kg. semințe forestiere și 4.000 kg. fructe de pădure;
- redarea în circuitul agricol a unei suprafețe de 20 ha;
- întreținerea suprafeței de 9.000 ha. pășuni naturale;
- colectarea cantității de 14.000 kg. plante medicinale;
- în perioada campaniilor agricole de vară și toamnă se vor organiza tabere de muncă voluntar-patriotică cu elevii și studenții în I.A.S. și C.A.P. pentru întreținerea și recoltarea culturilor;
- pentru a contribui la înfrumusețarea orașelor și satelor se vor planta 150.000 pomi și arbuști ornamentali și fructiferi, 15.000 de plopi în aliniament și se va întreține suprafața de 2.000.000 mp. spații verzi;
- tineretul prahovean va contribui, de asemenea, prin muncă, la înălțarea unor importante edificii social-culturale cum sînt: Casa de cultură a sindicatelor, Institutul de petrol, Complexul sporturilor, precum și la construirea a 40 de săli noi de clasă, 10 cămine culturale, 42 parcuri, grădini, solarii și alte obiective pentru care se vor organiza șantiere locale ale tineretului.

PENTRU REALIZAREA TUTUROR ACESTOR LUCRĂRI VOR FI EFECTUATE 23.000.000 DE ORE MUNCĂ PATRIOTICĂ ȘI SE VOR OBTINE ECONOMII ÎN VALOARE DE 70.000.000 LEI DIN CARE LA LUCRĂRI FINANȚATE 2.500.000 LEI.

Dind glas dorinței fierbinți a tineretului nostru de a participa cu elan, alături de ceilalți oameni ai muncii, la îndeplinirea sarcinilor stabilite de partid, ne exprimăm convingerea că întrecerea la care chemăm organizațiile județene U.T.C. se va bucura și în acest an de un larg eșec în rîndurile tineretului din orașele și satele patriei care își va stabili noi obiective menite să activeze întregul potențial creator de care dispun.

COMITETUL JUDEȚEAN PRAHOVA AL U.T.C.

la tribună au exprimat convingerea fermă a tuturor celor în numele cărora vorbim, de a continua în anul acesta și în anii viitori, ceea ce au mai valoros tradițiile organizației U.T.C., considerînd punctele câștigate de-a lungul timpului tot atîtea trepte necesare pentru a pași mai departe.

În cuvîntul său, tovarășul ILIE CIȘU, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Prahova al U.T.C., s-a referit de asemenea la faptul că, obis înăc ciclul de dezbateri pe marginea documentelor, iar dacă lipsesc acestea, lipsesc

buunățate a activității de pregătire politică, greoi, fiind mereu aminate sau, în cel mai bun caz, au loc mai curînd pentru a îndeplini o formalitate. La I.L.L. „Mobilă” din Sf. Gheorghe nici nu s-a deschis încă ciclul de dezbateri pe marginea documentelor, iar dacă lipsesc acestea, lipsesc

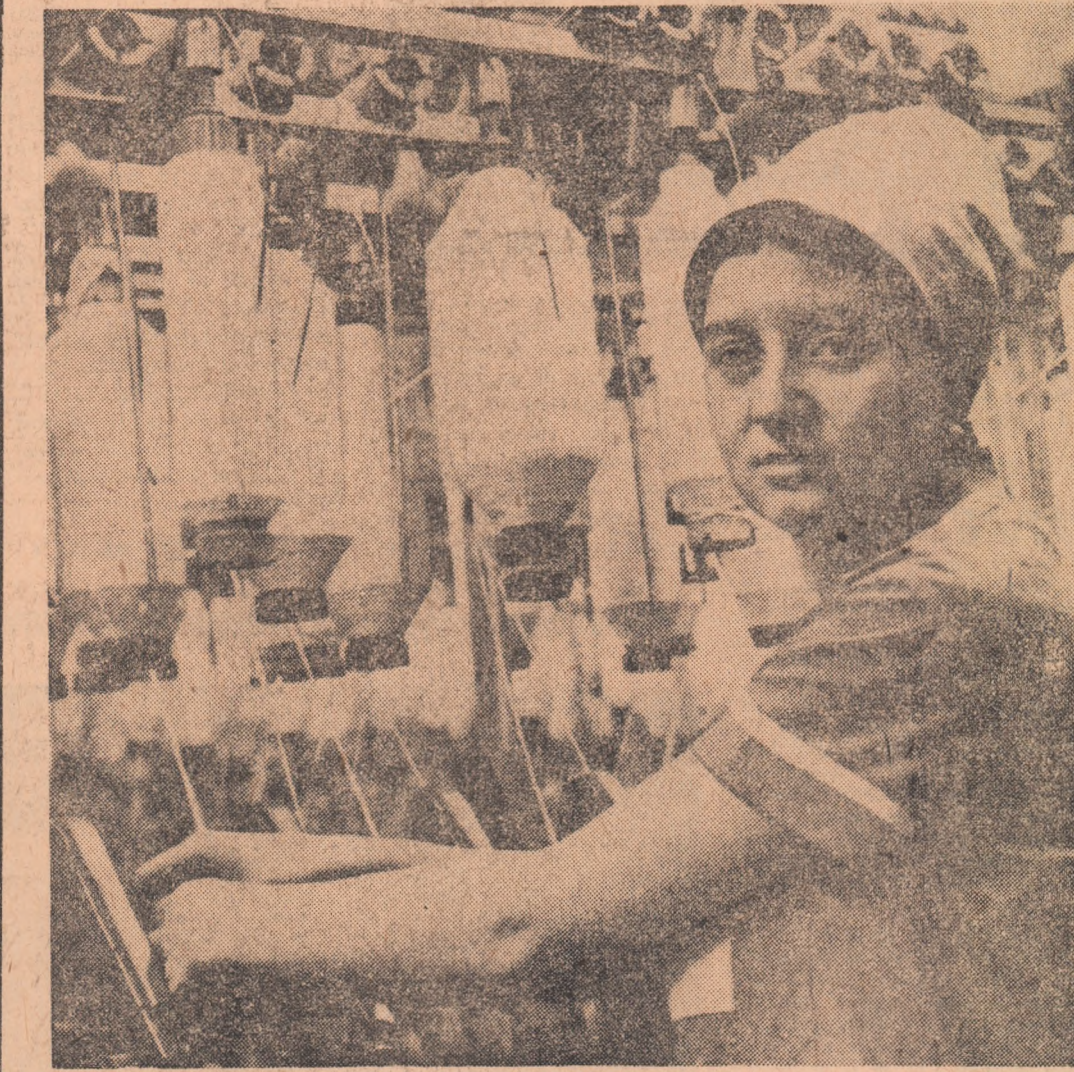
ca și de încetărit, să merite într-adevăr titlul de fruntas. Este un îndemn pe care tineretul prahovean îl va onora cu certitudine. O garantează frumosele tradiții de pînă acum.

ca și de încetărit, să merite într-adevăr titlul de fruntas. Este un îndemn pe care tineretul prahovean îl va onora cu certitudine. O garantează frumosele tradiții de pînă acum.

„Secventă” din uzina „Electroputere”-Craiova.
Foto: FLORIAN ROȘOGA

Ținara Eugenia Redis — una dintre muncitoarele frunțose ale Uzinei Textile-Arad.
Foto: C. CIOBĂȚĂ

O VALOROASĂ INIȚIATIVĂ A TINERILOR DIN SECȚIA „NEGRU VODĂ” A I.M.A. CHIRNOGENI PE CARE O RECOMANDĂM TUTUROR ORGANIZAȚIILOR U. T. C. DIN ÎNTEPRINDERILE DE MECANIZARE A AGRICULTURII

Ogoarele sînt încă acoperite de manta albă. De clipa cînd liniștea cîmpiei va fi întreruptă, ne mai depart decada întregi. Dar, la Chirnojeni, în sudul Podișului dobrogean ideea ce polarizează în aceste zile, întreaga energie creatoare a colectivului este PRODUȚIA, GENERALIZAREA EXPERIENȚEI POZITIVE A TOT CEEA CE ESTE NOU ȘI VALOROS, AȚINGEREA ÎN 1970 A UNOR COTE CÎT MAI RIDICATE ÎN ÎNDEPLINIREA TUTUROR INDICATORILOR DE PLAN. 1969, spunea ing. DUMITRU ÎNGUREANU, directorul I.M.A. — invitat să participe la adunarea generală a uteciștilor de săptămîna trecută — a fost unul obținerii unor succese deosebite — reducerea sub 600 lei a cheltuielilor la mia de lei venitori, creșterea indicelui de folosire a mașinilor prin diversificarea lucrărilor, prelungirea perioadei de funcționare a tractoarelor pînă la 206 zile din an; contribuția noastră la obținerea de către cooperativele agricole a unor producții medii la hectar mult superioare celor planificate. 2.450 kg. grâu. 5.421 kg. porumb boabe. 2.283 kg. floarea-soarelui.

DAR PUTEM FI MULȚUMI CU CEEA CE AM FĂCUT? — Iată întrebarea care în aceste zile mi se pare mai mult decît oportună. („). Întrebarea a devenit baza unor dezbateri aprinse în cadrul adunării generale a organizației U.T.C. Discuțiile, fie că s-au referit la faptul că, din

„SECȚIA CU CELE MAI BUNE REZULTATE”

cauza unor deficiențe de organizare, în luna august mecanizatorii secției a II-a Plopeni n-au lucrat nici măcar un ceas, sau la cazurile similare cu cele ale lui Marin Crețu, Nicolae Jurcă sau Valentin Oprea, care, prin absențe, consum de alcool, plimbări cu tractorul pe niștele satului, întrețineri neefectuate — deci și defecțiuni neprevăzute, au avut o contribuție redusă la realizarea prevederilor de plan, sau la dezinfesul unora de a se pregăti profesional, la atitudinea citorva șefi de secție de a nu încredința tinerilor mașini mai complexe, de a nu-i repartiza decît la lucrări inferioare în timp ce alții nu puteau face față solicitărilor, toate acestea au scos în evidență rezerve încă nevalorificate, au constituit puncte de reper în calculele economice efectuate. Cît s-a pierdut? Un răspuns clar, fără echivoc a fost dat pentru fiecare caz în parte... Orelle absente au fost transformate în... mii de hectare arătură normală neefectuată; deplasările în gol, în tone de carburant și lubrifianti, scăpate pe apa sîmbetei; neîndeplinirea celei de a doua

meserii, în zeci de mii de lei pierderi ca urmare a imposibilității de a onora solicitările venite de la terți beneficiari; lucrările recepționate cu calificative inferioare, în vagoane de grîu, porumb, floarea-soarelui, carne și lapte neobținute. Cifrele, însumate, au dat un rezultat ce ar putea fi trecut ca bilanț numai în contul unei și neglijenței — nerealizări de aproape 1 milion de lei la capitolul venitori.

Tinerii din Întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii Chirnojeni au privit rezultatele muncii lor de un an printr-o prismă ce nu deformează cifrele aflate dincolo de „medii” și au găsit destul de multe spații libere pe care și-au propus ca în 1970 să le încerce cu realizări. S-a desprins această atitudine sănătoasă din intervențiile multora: Petre Ionescu, Nicolae Iotez, Constantin Popescu, Marin Stamatov, Nicolae Bălăceanu — cu să amintim doar cîțiva; propunerile, cuvîntul dat prin angajamentele proprii au devenit astfel ca dinții garanție că la sfîrșitul acestui ultim an al prezentului cincinal bilanțul încheiat de către cei de la I.M.A. Chirnojeni va înmagazina și elanul tineresc, strădania lor de a se autodepăși; va reflecta condițiile bune create.

La cuvînt s-a înscris și MARIN PENCEA, tractorist la

secția Negru Vodă, secretarul grupei U.T.C. de aici. „Sigur, diferențele dintre realizările secțiilor și tractoriștilor denotă rezerve însemnate nefolosite: înseamnă pierderi, rezolte neobținute. Limitele largi între care ne situăm la consumul de carburanți explică „economia de gîndire” ce se mai face atunci cînd sînt repartizate tractoarele la executarea unor lucrări, cînd ne alegem drumul spre cîmp sau de înapoiere. Și tot aceste limite largi, li nominalizează pe cei ce nu se despart de tractor nici cînd merg în sat să viziteze un film și nici cînd mîncîncă. Cifrele înscrise la rubrica venitori pe tractor, cum se spunea aici — Petre Ionescu — 140.000 lei iar Valentin Oprea 37.000 lei, Gheorghe Vlad 140.000 lei iar Constantin Stanciu 74.000 lei, Nicolae Bălăceanu 155.000 lei iar Nicolae Jurcă 94.000 lei — redau, în același timp, hărnicia unora și dezinteresul altora. Noi, la I.M.A. Chirnojeni sîntem aproape 60 de uteciști, adică fiecare al treilea salariat este în evidența organizației. Iată de ce, în ideea creșterii răspunderii fiecărui tînar în producție, a îndeplinirii și depășirii tuturor indicatorilor de plan, cei 14 uteciști din secția de mecanizare nr. 6 Negru-Vodă chemăm la întrecere pe tinerii din toate celelalte secții. Ca obiective de îndeplinit propunem:

1. Mobilizarea tuturor tinerilor la întrecere sub deviza: Secția cu cele mai bune rezultate.
2. Realizarea unui venit minim de 120.000 lei pe tractor.
3. Reducerea cu 30 de lei, față de plan, a cheltuielilor la 1.000 lei venitori, deci menținerea acestora la nivelul realizărilor din 1969.
4. Sporirea la cel puțin 2.300 a numărului de ore de folosire efectivă într-un an a tractoarelor.
5. Contribuția, prin executarea unor lucrări de foarte bună calitate și la timp, la depășirea de către cooperativele agricole cu 10 la sută a producțiilor medii planificate de grîu, porumb și floarea-soarelui.
6. Imbunătățirea condițiilor materiale din secțiile de mecanizare prin:
 - asigurarea minimului de condiții pentru efectuarea de revizii și reparatii la utilajele din cadrul secției prin amenajarea unui atelier dotat cu bancuri de lucru, aparte de sudură, scule etc.
 - amenajarea drumurilor de acces;
 - amenajarea incintei prin pavaje a pistelor de utilaje, a rampelor de spălare etc.;
 - asigurarea condițiilor de ridicare a nivelului cunoștințelor profesionale și de cultură generală prin amenajarea unei săli de club dotată cu planșe, bibliotecă, grafică etc.
7. Îndrumarea tinerilor către cursurile de policalificare, astfel încît la sfîrșitul anului fiecare să cunoască și una din următoarele meserii: rutierist, fierar, tîmplar, tinichigiu, sudor, electrician.
8. Să nu se înregistreze în cursul anului nici o absență nemotivată sau întîrziere de la program; să nu se constate nici o abatere de la normele de protecția muncii și de la regulamentul de ordine interioară a întreprinderii.

...120.000 lei venitori anuale pe tractor, deci un angajament a cărui îndeplinire asigură o depășire cu 20 la sută a planului de venitori anuale ale întreprinderii... Cheltuieli sub șase sute de lei la fiecare 1.000 lei cheltuiți, deci un beneficiu net suplimentar de aproape o jumătate milion lei... Prin diversificarea lucrărilor și policalificarea oamenilor, o prelungire de funcționare a tractoarelor de circa o lună comparativ cu ultimii ani... Condiții mai bune de lucru prin gospodărirea secției... Iată ideile asupra cărora s-a stăruit mai mult — în final grupate sub chemarea: SECȚIA CU CELE MAI BUNE REZULTATE — ce au fost adoptate în unanimitate ca obiective ale întrecerii cu etape distincte pentru fiecare campanie agricolă în parte.

Referindu-se la obiectivele chemării la întrecere lansată către secțiile I.M.A. Chirnojeni de tinerii mecanizatori din secția Negru Vodă, județul Constanța, tovarășul VIOREL VIZUREANU — șeful sectorului probleme sociale și profesionale ale tineretului sătesc din cadrul C.C. al U.T.C. aprecia: „Ideea declanșării întrecerii socialiste între tinerii secțiilor unite dintre cele mai apreciate întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii din țară a izvorât din însăși preocupările zilnice ale uteciștilor de a aduce la îndeplinire în mod e-

GH. FECIORU

O nouă variantă de tractor — U-650 M

De la uzina din Brașov a fost expedit către beneficiarii primului lot de tractoare din noua variantă U-650 M. Noul tractor realizat de specialiștii brașoveni este dotat cu ridicător hidraulic perfecționat cu alternator în loc de dinam. Tractorul dispune de o cabină înaltă, rezistentă la răsturnare. Pentru a răspunde cerințelor beneficiarilor, colectivul uzinei brașovene va introduce în fabricația de serie, din acest an, 13 tipuri de tractoare în

mai multe variante, iar producția va crește față de anul trecut cu peste 5.000 de tractoare. Unul dintre noile tipuri recent asimilat în fabricația de serie, este U-651 M. În comparație cu tractorul universal de 65 C.P., noul tip este prevăzută cu dublă tracțiune, este dotat cu un regulator de tensiune — în locul reletului curent — în locul reletului curent continuu a fost înlocuit cu un alternator trifazat.

O SCHIȚĂ A VIITORULUI GEOLOGIC AL PLANETEI

În următoarele două miliarde de ani, Pământul nu va avea de înfruntat — cred oamenii de știință — catastrofe cosmice naturale, deși în această perioadă bătrina noastră planetă va fi supusă, în ansamblu, „laboratorului cosmic” unei întregi serii de prefaceri...

— Pentru a emite câteva ipoteze în legătură cu viitorul Terrei, vă propun să ne referim, pentru început, la perioada actuală. Deși se vorbește de eroa cosmică, ne aflăm în cea... cucerim.

Exact. Ultimei glaciațiuni încheiate acum circa 15.000 de ani, i-a urmat, conform unor rigori ciclice, o perioadă de interglaciațiune. În momentul de față ne îndreptăm, dacă se poate spune așa, către punctul de mijloc al interglaciațiunii și până în momentul în care acesta va fi atins — peste circa 10.000—15.000 ani — temperatura planetei va înregistra o creștere semnificativă: mediile anuale vor fi din ce în ce mai ridicate, limita ghețurilor se va retrage. Din punct de vedere climatic, deci, alt prezent, cit și viitorul... apropiat, se prezintă sub „aspectul” lipsite de violență sau efecte surprinzătoare, periculoase.

Totuși ați vorbit despre o tendință de încălzire progresivă. Într-o recentă emisiune de televiziune se puneau problema implicațiilor grave pe care le-ar putea avea topirea ghețurilor, a unor mari volume din calotele polare. Care este părerea dv. în această privință?

Este drept că o mare parte din ghețuri sînt... expuse topirii. În cazul în care toți ghețarii ar suferi această metamorfoză, nivelul oceanelor, evident, ar crește. Cu cât însă? Răspunsul este formulat uneori greșit. Se apreciază creșterea la peste 60 cm, cifră care ar fi valabilă, doar în cazul, (nereal), în care malurile ar fi verticale, perpendiculare pe fund. Cum însă ele sînt oblice... înclinată, creșterea nu poate fi mai mare de 30—35 cm. Și apoi nu trebuie uitat faptul că ridicarea nivelului oceanelor este un proces extrem de lent: 3—5 cm pe secol, deci incapabil să genereze catastrofe.

Spuneți-ne, dată fiind ridicarea temperaturii, ce climă ar putea să existe, în viitor, pe teritoriul fără noastre, în dreptul paralelei 45, în general?

Pe teritoriul fără noastre ar putea ajunge să crească mirtul, laurul, citricele. Ar urma să fie deci o climă subtropicală, asemănătoare cu cea a Greciei de astăzi. Iermele carpatice ar deveni desigur excepții sau amintiri.

Pentru a furniza câteva lucrări în legătură cu viitorul geologic al planetei, vă sugera să porniți de la lanțul Balcani-Carpat-Himalaian.

După studii efectuate la noi în țară, rezultă că ritmul de înălțare al Carpaților este de circa

ca 4—5 mm/an. Cercetările unor specialiști sovietici, privitoare la zona muntoasă din același mare lanț, indică un ritm de creștere de 8 mm/an. Se poate afirma că în Carpați ritmul de ridicare este superior celui de eroziune, ca atare înălțimile vor spori simțitor. Aceasta este și „viitorul” Anzilor, al munților Stingoși sau al celor din Peninsula Kamciatka.

Paralel cu fenomenul înălțării de noi munți se produce și cel invers, de scufundare al unor teritorii. Ce ne puteți spune în această privință?

În viitorul geologic... apropiat o serie de teritorii se vor scufunda. Specialiștii le-au detectat, și, în măsura în care acestea prezintă însemnătate de vreun fel — de la cea economică pînă la cea turistică — se pot întreprinde măsuri pentru salvarea lor. Numai că, nu întotdeauna, asemenea măsuri au șanse de reușită. Procesul prin care o Deltă riscă să se transforme, din cauza

prafetei de uscat. Oricum, acest pericol este foarte îndepărtat și, am arătat la început, destul de parabol.

Este cunoscut astăzi că planetele din sistemul solar pierd din ce în ce mai mult din viteza, deci se apropie de Soare. În aceste condiții, în ordinea apropiării lor de Soare, prima „victima” (prima planetă care se va contopi cu Soarele) ar urma să fie Mercur, apoi Venus, apoi...

Fenomenul este posibil, numai că el nu s-ar putea petrece, conform calculului, înainte de scurgerea a 13,5 miliarde de ani, deci o perioadă de trei ori mai mare decît cea care a trecut de la formarea Pământului...

Temperatura Soarelui se presupune că va crește cu circa 6.000—7.000°C și luminozitatea sa cu 50%. Dar energia „rezervată” sa radiocivă — va fi utilizată prin a se epuiza. În cazul unui „Soare stins”, care credeți că va fi... situația?

Dialog cu conf. univ. dr. SIMION PAULIUC,

Universitatea București

- PADURI DE PORTOCALI ÎN CÎMPIA DUNĂRII?
- VOR MODIFICA OAMENII VITEZA DE ROTATIE ȘI CLIMA PLANETEI?
- PĂMÎNTENII ÎȘI VOR PĂRĂȘI BĂTRINA „REȘEDINȚĂ”?
- VOM PUTEA EVITA CUTREMURELE?

scufundării tectonice lente, în estuar, de exemplu, este foarte greu de parat.

Dar care este situația notor insule — puține la număr — formate în oceane — mai ales în împrejurimile țărmurilor, prin încrețirea scoarței suboceanice, deci de origine tectonică, nu vulcanică?

După cum ați remarcat, asemenea insule sînt tot mai puține, și în plus, odată formate, nu sînt prea... trănice. Se poate afirma că numărul insulelor care dispar este superior celor noi.

Dar cu insulele vulcanice viitorul va fi mai... dornic?

Poate, deși apariția masivă a unor noi pămînturi este greu de presupus. Mai curînd este posibil fenomenul invers, modificarea treptată, sub acțiunea scufundării și eroziunii, a contururilor actuale ale continentelor și insulelor, deci micșorarea su-

Pentru a risca un răspuns, trebuie să încerc să mă metamorfozez în autor de „science-fiction”. Ei bine, probabil că Soarele se va stinge, după ce va fi „înghițit” de planeta sistemului său.

Dar le va înghiți pe toate?

Aici este întrebarea. Poate că nu, poate că nu „multumim” doar cu Mercur, sau cu Venus.

Va trebui să ne mutăm cumva pe înghetațul Pluton, care atunci ca și tocmai potrivit vieții?

Dumneata ai imprimat discuției o asemenea întorsătură, așa că răspund: de ce nu? Sau ar fi posibil ca, peste circa 10 miliarde de ani, cînd Pămîntul va deveni de nelocuit — situația sa devenind asemănătoare cu cea a planetei Venus de astăzi — o atmosferă propice vieții să apară pe Marte, aflat la o distanță mai mare decît Terra de cuprtul solar.

Răspund deci, fie și la modul anticipației științifico-fantastice, că omul va putea „reacționa” chiar în cazul acestor mutații cosmice de mare anvergură, putîndu-și alege, în univers, un nou loc potrivit. Dar să revenim totuși la oremuri mai apropiate.

Desigur. Se va putea trece, curînd, la acțiuni mari de influențare a climii sau vieții geologice a planetei. Specialiștii sovietici au realizat deja proiectul unui dig submarin, plasat în strîmtoarea Bering care să împiedice țesătura curenților de apă, reci, din Oceanul Înghețat.

Dar, oare tocmai datorită posibilităților impresionante pe care și le va pune treptat la dispoziție, și prin intermediul cărora va fi în măsură să „modeleze” înseși forțele telurice esențiale, nu se cuvine ca oamenii să acționeze cu o atenție, o răspundere și un

O imagine pe care nu o puteți vedea, în realitate, niciodată! Oceanul Atlantic „golit” de apă! În mijlocul lanțului muntos ce desparte Europa de America se află o ruptură a scoarței terestre. În această zonă au fixat specialiștii locul de amplasare a primului oraș submarin.

climei sau chiar asupra vitezei mișcării de rotație a Pământului (deși, asupra celei din urmă, foarte reduse). Aceasta fiindcă, pe de o parte, cantități de apă din zonele polare ajung în sud, pe de alta, fiindcă greutatea acestor mase suplimentare dispune o modificare a sarcinilor în anumite zone ale globului. O maximă atenție implică procesul forțării la mare adîncime, fie că e vorba de exploatarea, în aceste zone, a unor zăcăminte, fie că, într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, s-ar putea interveni chiar asupra surplusurilor de geoenergie, evitîndu-se prin aceasta producerea de diverse catastrofe. Va fi necesar ca aceste „puncte subpămîntene” să fie executate cu o precizie care să elimine total riscurile. Fiindcă, fiind vorba de asemenea energii, greșeala cea mai mică poate genera consecințe grave.

Din acest ultim punct de vedere cred că putem fi destul de optimiști. Calculele legate de lansările cosmice, de reușita aselenării, au dovedit că omul o ajuns destul de... chibzuit. Deci...

Să sperăm că „școala erei cosmice” îi va fi de folos nu numai faptic, ci și... disciplinar, metodologic.

ANDREI BARSAN

CRONICA IPOTEZELOR

PĂȘIM ÎN ERA CIVILIZAȚIEI SUBMARINE?

Oamenii de știință apreciază că în ultimul deceniu al acestui secol, civilizația umană se va instala și pe „CONTINENTUL TĂCERII”

Omul va cuceri în viitoarele decenii adîncurile oceanului? Această întrebare nu mai este astăzi o ipoteză. Într-adevăr, 71 la sută din suprafața Pământului este acoperită de apă. Acest „continent al tăcerii” așteaptă să fie cucerit, așteaptă să-și dezvăluie tainele și bogățiile fabuloase.

Cea mai mare adîncime pe care a atins-o deocamdată un scufundător liber este de 350 m. Medicii afirmă că limita maximă la care un om ar putea suporta presiunea hidrostatică este de 400 m. La adîncimi mai mari, susțin ei, presiunea ar face ca aerul inspirat să nu mai poată fi evacuat din plămîni.

Dar, dacă 400 m este maximul admis unui scufundător, cum vor putea fi exploatare imensele resurse ale oceanului aflate, de multe ori, la adîncimi de mii de metri?

Oamenii de știință sînt de părere că soluția constă în a crea posibilitatea ca omul să respire în locul aerului... apă.

Este posibil oare ca oamenii să respire în aceleași condiții ca peștii? Cercetătorii ne asigură că da.

Experiențele efectuate în laboratoarele universității americane Duke de către profesorul Johannes Klystra sînt revelatoare. Într-un vas în care se găsea apă de mare, îmbogățită cu oxigen, a fost scufundat un șoarece. Contrar așteptărilor, micul animal nu s-a înecat. După câteva momente de neliniște, în care a încercat să iasă la suprafață, șoarecele a început să respire... apă.

Teoria conform căreia plămîni mamiferelor s-ar asemăna foarte mult cu branhiile peștilor, permițînd respirația directă a apei a primit astfel o strălucită confirmare. Etapa următoare constă în verificarea unei alte ipoteze: respirînd apă prin plămîni, organismul terestru poate rezista la presiunile imense ale adîncurilor marine?

Într-o cameră umplută cu apă profesorul Klystra a supus un șoarece imersat la o presiune echivalentă cu cea a unei adîncimi de 1.000 m. „Scufundătorul” nu a manifestat nici un semn de neliniște. În timp de trei secunde șoarecele a fost readus de la adîncimea simulată, de 1.000 m, la „suprafață”. După ce a expirat apa din plămîni, el s-a readaptat imediat și fără „accidente” la respirația normală.

Se știe că pentru scufundători revenirea rapidă la suprafață constituie un pericol mortal. La presiunea adîncurilor o parte a aerului inspirat se dizolvă în sînge. Dacă scufundătorul urcă brusc la suprafață revenind la presiune normală, singele său începe să „fiarbă”, eliberînd aerul dizolvat în el. Pentru a scăpa de acest pericol sînt necesare utilaje complexe de „decompresie”.

Costumul pe care vi-l prezintă fotografia noastră este destinat protecției termice a scufundătorilor din mările polare. El asigură condiții optime timp de 5 ore în apă, la temperatura de minus 2 grade Celsius, sau în aer, la minus 12 grade și o viteză de cîntul de 32 km. pe oră. Cu ajutorul unei asemenea „lenjerii de corp” superlativă „continentului albastru” a devenit accesibil omului în proporție de 85 la sută.

re” a scafandrilor în care aceștia rămîn, de multe ori, ore întregi. Respirînd apă, acest pericol va fi îndepărtat.

Experiențele au fost continuată și pe cîini. După 24 de minute de respirație direct subacvatică, plămîni unui cîine imersat nu au prezentat nici o transformare, nici un traumatism produs de acest mod neobișnuit de a respira...

Succesul experiențelor pe animale a determinat și încercarea extrem de îndrăznească a acestei tehnici la om. Scufundătorul Francis J. Falczyk s-a oferit voluntar. Pentru a diminua pericolul, numai unul din plămîni săi a fost „adaptat” respirației directe a apei. Printr-un sistem de tuburi cuplate la bronhiile sale, într-unul din plămîni a fost introdus aer iar în celălalt apă îmbogățită cu oxigen. După afirmațiile sale, el nu a observat nici o diferență între activitatea

Așa arată, în proiectul oamenilor de știință, o „stradă” a viitorului oraș submarin. El va fi instalat pe fundul Oceanului Atlantic la 3.500 m. adîncime.

STUDENȚII LA PORȚILE ȘTIINȚEI

Printre lucrările științifice prezentate în cadrul secției de „tehnologia construcțiilor de mașini” la ultima Conferință națională a cercurilor științifice studențești, specialiștii au remarcat „Studiul rezistenței la înăltare a unor corpuri profilate” întreprins de Viorel Cîmpianu și Ion Bejan, ambii studenți la anul V al Facultății de mecanică a Institutului politehnic din Timișoara.

Prin studierea în tunelul aerodinamic a rezistenței întîmpinate de diferite corpuri profilate, cu forme variate, la avansarea lor în aer, ne explică Viorel Cîmpianu, am reușit să obținem rezultate care, prin intermediul teoriei similitudinii, pot fi extinse la orice fel de fluide. Stabilind precis coeficientul de rezistență la înăltare, se poate determina care dintre aceste corpuri prezintă forma cea mai adecvată pentru construirea diferitelor vehicule care se deplasează în fluide. Aceste rezultate se pot aplica și la corpuri care funcționează la un unghi de incidență diferit de zero grade. Noi le-am aplicat unui unghi de incidență de zece grade, care corespunde funcționării unor ventile de la regulatoarele hidraulice și unor clapete a căror axă nu coincide cu axa de scurgere a lichidului.

Un alt interesant regim de funcționare sau deplasare a corpurilor în fluide se produce cavitația, fenomen dăunător, care modifică

Evitarea cavitației

toate caracteristicile hidrodinamice ale turbinelor, elicelor, de pildă. Menționez că fenomene de cavitație se întîlcesc și în circulația sîngelui din corpul omului, în industria chimică (la conductele prin care circula diferite substanțe). Peste tot unde poate apar, cavitația trebuie evitată.

Cum poate fi însă evitată cavitația?

Una dintre metode, decurgînd direct din cauzele care o generează, constă în reducerea energiei a depresionii care creează acest fenomen. În cadrul cercetărilor noastre am reușit să împiedicăm producerea cavitației prin punerea în contact a domeniului ei cu o zonă mult mai mare. Prin această metodă considerăm că se poate împiedica apariția cavitației. Totodată am stabilit că aplicarea acestei metode este posibilă numai în cazul cînd introducerea în zona de cavitație a fluidului prezent în zona cu presiune mai ridicată nu modifică esențial randamentul mașinii hidraulice.

Desigur că rezultatele acestor cercetări vă vor fi utile și în elaborarea proiectului de diplomă...

La turbina hidraulică pe care o proiectez ca lucrare de diplomă, cavitația apare pregnant și de aceea va trebui să indic modul cum poate fi evitată. Apoi, la proiectarea paletelor turbinei, trebuie să se țină cont de caracteristicile rezistenței la înăltare. Alte date obținute în această primă lucrare de cercetare, sper să le pot valorifica după absolvirea facultății.

V. R.

Elev al lui Francisc Rainer, ale cărui realizări continuă să le aducă la cunoștința tinerei generații, prof. Ilie T. Riga, șef al Catedrei de Anatomie la Facultatea de medicină București, chirurg, laureat al Premiului de Stat, a fost ales în 1969 președinte al Cercului de psihologie medicală, în care calitate i-am și solicitat interviul.

Cercul pe care îl conduceți, tovarășe profesor, e prea tînr ca să aibă o istorie, și care-l sînt deci obiectivele?

Așa tînr cum este, putem vorbi totuși de două manifestări științifice definitorii, o sînt deosebit de comunicări („Evoluția hipnoză” ținută de dr. Lichten; „Delimitarea domeniilor psihologiei și parapsihologiei”, a dr. V. Săhleanu) și o masă rotundă, la care eu am fost moderat. La care eu am fost moderat. Să găsim „baza materială” a fenomenelor psihice.

Dar dumneavoastră sînteți anatomist, chirurg... Cum s-a întîmplat ca ați acceptat președinția Cercului de psihologie medicală?

Ei, cîte au se sîntîmplî într-o viață. Cu mulți ani în urmă, cu spiritul meu dornic de concret și obiectiv, am asistat la unele experiențe de hip-

noză, sugestie și telepatie la Facultatea de medicină, ținute de prof. Ion Nițescu, și la Clinica neurologică a regretatului profesor Ionescu-Sisest. Mi-am spus că nu trebuie să am idei preconcepute, dar să și fiu curios mereu de tîndoață. Curiozitate aveam destulă. Voi reuși eu să „pipăi” fenomenul la care asist? Nu mai însir aici toate experiențele la care am fost martor. Am fost totuși de față cînd, într-un tramvai plin dr. Mirahorian l-a ajutat pe bătrînul dr. Nițescu să la loce pe un scaun, fixînd doar ceafa unui tînr care s-a sculat ca ars...

Și ce concluzii ați tras de pe urma acestor experiențe?

„Sînt taine între pămînt și cer, Horatio / Pe care mințeați nici nu le-a visat”. Eu mă bazez destul de mult pe in-

tuiție. Bergson a spus că Intuiția ajută la descoperirea adevărului. Ca anatomist, „văd” prin piele, văd totul. Admit însă că există și multe fenomene necunoscute, pe care le vom lămurii o dată cu progresul științei. Pînă atunci însă, trebuie să ne ferim sînt de dogmatism, cît și de extrapolări științifice, adică de extreme.

Ce-și propune Cercul de psihologie medicală în viitor?

La 22 ianuarie a avut loc simpozionul „Psihologia bolnavului cronic”. Știu că se așteaptă de la noi căile de îmbinare între medicină și psihologie. Omul nu e numai materie și psihic — funcția cea mai înaltă a creierului, e constîntă. De altfel nu spun nimic nou, dintotdeauna s-a ținut la combinarea terapiei medicale cu cea psihică. Or, pentru a a-

ține acest obiectiv, vom solicita colaborarea tuturor cadrelor, ca indiferent de specialitate, să conlucreze și să ajungă la o concepție care să fie îndrumar tuturor medicilor. Ca să sublinieze interesul de care se bucură această problemă în lume, amintesc că în 1920 a fost fondată Asociația internațională de psihologie aplicată, de către Claparedde. În 1964, România avea numai 2 membri în această Asociație; în 1968 avea 43.

Folosese pentru bolnavii ale îmbinării medicinelor cu psihologia vor fi probabil deosebite...

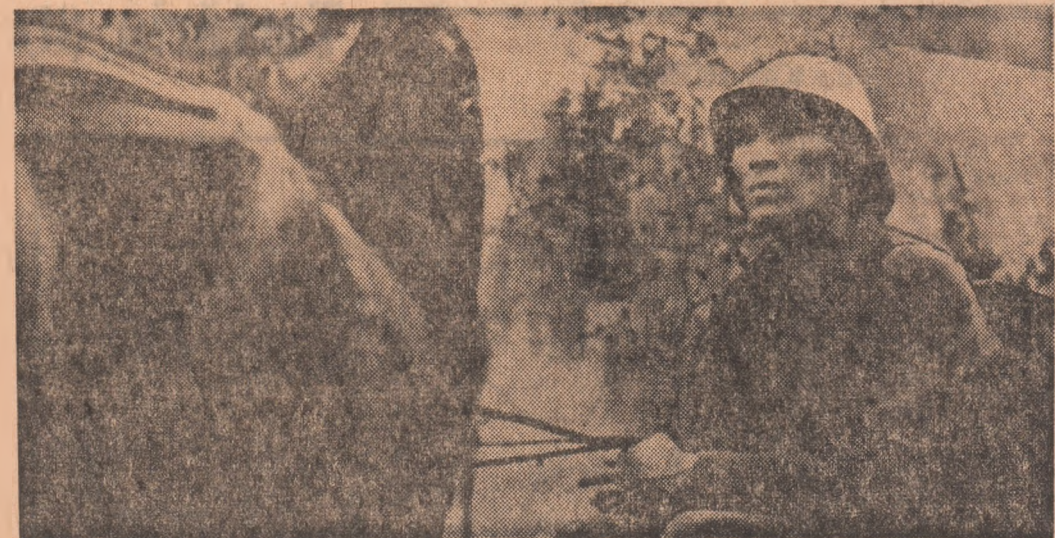
Intr-adevăr așa vor fi! Cazurile de maladii cronice (de pildă — o tuberculoză, o tumoră malignă sau o afecțiune a sistemului nervos) pot beneficia de resursele psihologiei, a-

plicate medical. Ar încetini mersul bolii, ar ușura suferințele fizice și psihice ale bolnavului, ar crea o stare psihică adecvată spre a păstra nădejdea într-o vindecare ce realmente ar putea să aibă loc. Pentru a elabora aceste principii de călăuzire a raportului profesional între medic și pacient, vom milita pentru strîngerea colaborării între medici, biologi, psihologi și antropologi. Numai astfel vom putea cunoaște fenomenul pe toate fețele lui. Psihologia vizează factorul calitativ din om. Pînă acum, cercetările n-au fost făcute în colaborare, ci dezvoltate unilateral, fie de neurologi, fie de psihiatri. Avem nevoie de experiențe cruciale, de verificare a teoriei prin practică, și le vom face!

N. PĂDURARU

DEOCAMDATĂ, PARAPSIHOLOGIE

DEBUTUL CINEMATOGRAFIC

MIHAI UNGHEANU:

O STRUCTURĂ ARTISTICĂ

Mai interesant decât filmul este regizorul. Prea mic pentru un război atât de mare nu este un film cărui nu i se pot aduce obiecții. Nu este nici mare, nici capodoperă. Este însă un film lucrat nu numai cu talent ci și cu seriozitate. Învingerea unor dificultăți ridicate de un scenariu prolix, fără centru de greutate, de care filmul se resimte, ca și dificultăți propriu-zise pe care le presupune turnarea unui film de această amploare, nu sînt de neglijat în cazul u-

nul debut regizoral în filmul artistic de lung metraj. Istoria oferită de scenariu este neclimatografică: un copil se rătăcește pe front și întâmplările prin care trece stau la baza filmului. Este surprinzător cum regizorul a găsit, în câteva rânduri, unghiul artistic, în speță cinematografic, potrivit pentru a sustine o așteptare îngrădită narativă, evitând melodramatismul latent al temei Inconsecvența cu care alternează uneori unghiul de rela-

gizorului, fără o necesitate impusă de desfășurarea acțiunii, are repercusiuni asupra echilibrului artistic. Cîteva lungi episoade, mici filme în sine, sînt cu totul remarcabile. Îndreptîndu-ne să vorbim despre Radu Gabrea ca despre un regizor cu viziune cinematografică. Ceea ce dă unitate peliculei, atât de discontinuă din punct de vedere epic, este tratarea consecventă de către regizor a materiei dintr-un unghi cinematografic care dovedește existența unei structuri artistice ferme. Radu Gabrea excelează în secvențele de pură artă cinematografică în care plastica e hotărîtoare și cuvîntul absent. Filmul său anunță un regizor la antipodul celor ce se mulțumesc să ilustreze scenarii, cu alte cuvinte un regizor creator. Prea mic pentru un război atât de mare, este, ca și *Duminică la ora 6*, un film de debut în care Radu Gabrea, ca și Lucian Pițilile, pe atunci debutant, reușesc pe un pretext cinematografic subred să facă o convingătoare demonstrație de posibilități.

MIRCEA IORȚULESCU:

SERIOZITATEA PROFESIONALĂ

O dată cu premiera filmului „Prea mic pentru un război atât de mare” putem consemna un debut adevărat, cu toate șansele de a nu rămîne doar promițător. Faptul că regizorul Radu Gabrea se află la primul său film (de lung metraj) mi se pare un mult deșeu semnificativ. „Prea mic pentru un război atât de mare” este făcut cu o siguranță remarcabilă și cu o rară știință cinematografică și, aș adăuga, cu o mare iubire pentru aparatul de filmat. Deoarece nu numai un profesionalism riguros și eficient îl caracterizează pe Radu Gabrea, ci și o pasiune ieșită din comun pentru asumarea personală, într-un chip original, a limbajului cinematografic. Și încă un lucru care mi se pare a fi deosebit de important, poate mai important decît însuși filmul acesta: să nu

uităm că Radu Gabrea este tânăr. Ceea ce înseamnă foarte mult.

Corul școlii generale nr. 197 din Capitală în timpul unui spectacol.

O PROBLEMĂ CHEIE: ALFABETIZAREA MUZICALĂ

Muzicologul N. Paroescu a desfășurat în ultimele decenii o multilaterală activitate în domeniul pedagogiei muzicale școlare. Solicitat să ne spună câteva cuvinte în legătură cu problema muzicii școlare, de-aș zice să puncteze elementele unei analize comparative din istoria mai apropiată sau mai îndepărtată a predării muzicii în școala românească.

N. P.: Educația muzicală de masă, prin școala de învățămînt general, este o problemă încă nerezolvată satisfăcător pe plan mondial. Fiește însă, important și ea, în general, în ceea ce facem, indivizii sau comunități, să avem global un bilanț de rezultate, mai mult sau mai puțin pozitiv.

Fără îndoială actualmente nu avem astfel de rezultate în domeniul învățămîntului muzical în școala de cultură generală. Planurile și programele de până la 1948 atribuiu ore suficiente de muzică școlilor secundare și primare de toate tipurile. Desigur, minusul cel mare era că aceste școli, singurele unde muzica se făcea pe baza alfabetizării muzicale, excludeau, prin condițiile sociale ale vremii, marea majoritate a copiilor și adolescenților.

Analizînd manualele de muzică, situația cadrelor didactice, locul pe care-l ocupa muzica în procesul general de învățămînt din deceniile 3 și 4 — în condițiile în care școala de cultură generală nu și propusese oricum să dea cu prioritate elevilor elementele de cultură științifică și tehnică indispensabile, de altfel, formării unui revoluționar tehnico-științific a lumii contemporane — muzicologul N. Paroescu adaugă:

— Undeva, cu toate condițiile favorabile — totuși condi-

educației se înfunda. Unde? Noi, profesorii o știam. Astăzi o știm încă mai clar. De fapt, ceea ce pînă la urmă nu reușea, era trecerea treptei esențiale — alfabetizarea. Astfel și scopul era mai mult sau mai puțin compromis. Mă încumet acum să încerc a adăci diagnosticul căci sentimentul succesului necorespunzător, sau al insuccesului, m-au urmărit de atunci mereu și am făcut mereu totul ca să mi-l explic și să-l caut remedii utile.

— Rep.: Și la ce concluzii ați ajuns?

— N. P.: În linii mari cauzele erau mai întîi de ordinul programelor:

a) scopuri imprecise conturate pentru diferite stadii ale procesului;

b) vîrsta de 11 ani prea tardivă pentru un învățămînt muzical pe baza scris-cîntîntului muzical; la copiii cu predispoziții mijlocii — deficient, iar la cei alții, cei dotati, din ce în ce mai inhibant;

c) în sfîrșit o consecință a neclarității principiilor programelor — metoda. Metoda care impune intelectualizarea procesului alfabetizării, transformare în teorie a deprinderii cîntîntului după note. Metodă nefirească, absurdă și în cel mai înalt grad inhibant a dragostei pentru arta muzicii. Momentul culminant al acestui evoluții și al acestor metode apare azi în „Metodele predării muzicii”, apărută nu de mult în Editura Didactică.

Rezultatele, azi, nu mai sînt atât de slabe, din cauza tradițiilor pozitive, a unor forme de cultură muzicală din afară de școală și mai ales a cadrelor care — se știe — atunci cînd sînt alese bine, dau rezultate relativ bune, chiar și cu metode depășite.

— Rep.: Puteți continua parala cu care ați început dialogul nostru?

— N. P.: Schimbările din programa din anul 1928 le-a fost pasul și cu gîndire critică. Aceștia toți — reușii într-un colectiv și pedagogiei muzicale pe lingă o catedră de muzicologie, la o universitate sau undeva, organizînd și îndrumînd sistematic, după cîteva principii pe care de altfel de a deveni limpezii, în ultima vreme, ar putea ajunge în curs de 5-6 ani, la descoperirea apei mele-

— Rep.: Și cercetările care se

NICOLAE DRAGOȘ

RAȚIUNEA LUI NU

„Prea mic pentru un război atât de mare” e un titlu ușor de descifrat și destul de exact pentru ceea ce spune filmul. Sensul scenariului semnat de scriitorul D. R. Popescu, intuit exact de regizor — un tânăr al cărui debut ne îndeamnă la încredere — nu duce spre imaginea atotcuprînzătoare a războiului. Intențiile sînt aparent mai puțin spectaculoase: reconstituirea unor întâmplări dramatice de pe frontul antihitlerist prin optica unui copil. Pretextul nu este înediat din film respiră o autenticitate specifică, am avut sentimentul că „se glosează” cu mijloace cinematografice pe o temă dată, că a umanizat ceea ce este prin definiție excreșcență ultimă a inumanității război — pentru a-l putea privi dinlăuntrul întâmplărilor, ale acelor „momente de declanșare” care sînt imprevizibile dar nu și nefirești.

Aceasta mi se pare a explica naturalitatea, calmul emoționant al poveștii despre război. „Universul uman” — cu care ne-a obișnuit o parte a scriitorului D.R. Popescu — se exprimă în film prin cîteva întâmplări, fiecare cu valoare în sine, unele fiind elemente subiective pentru alte scenarii pe lingă care autorul trece parcă neatent, fără a se arăta surprins de ineditul ori duritatea filmului, grupul de soldați ai acestei frumoase povești cinematografice intră pe sub boltile unui tunel ne întrebăm cu crispare: să sugereze oare un arc de triumf ori simbolul unui drum fără întoarcere? Și înțelegem că gloria este o dinare pentru cei ce rămîn, o țertă ultimă pe care ne-o dăruiesc cei ce pier. Și rostim un NU mai lucid și mai la timp decît micul erou al acestui atât de mare război.

— Este rațiunea ultimă a filmului.

— Rep.: Puteți continua parala cu care ați început dialogul nostru?

— N. P.: Schimbările din programa din anul 1928 le-a fost pasul și cu gîndire critică. Aceștia toți — reușii într-un colectiv și pedagogiei muzicale pe lingă o catedră de muzicologie, la o universitate sau undeva, organizînd și îndrumînd sistematic, după cîteva principii pe care de altfel de a deveni limpezii, în ultima vreme, ar putea ajunge în curs de 5-6 ani, la descoperirea apei mele-

Fănuș Neagu e unul dintre prozatorii pe care nu-l poți trece cu vederea decît acceptînd să pierzi tu însuși, cititor, o experiență de lectură importantă. Cărțile acestuia scriitor au o fascinație violentă, greu de evitat. Actul citirii nu e, în cazul lucrărilor sale, un dialog blind, ci o continuă provocare și sfidare din partea prozatorului și în câștigător inteligent și lansat citind, drept reclamă la romanele polițiste, o caricatură ce reprezintă groaza unui cititor care se pomeneste cu teava unui pistol ieșit din paginile cărții și întîndu-și amenințător în linii mari — lăsnind gluma la o parte — tot astfel își dorește și Fănuș Neagu cititorii: interesat, zguduit, îngrozit, în nici un caz împasibil.

Așa s-ar explica, parțial, plerescul unor întâmplări și eroi, avîndu-se în vedere că autorul este excepțional, unic, straniu. Mai sînt însă și alte explicații în acest sens. Mai întîi, teritoriul însuși în care se întîmplă majoritatea poveștilor lui Neagu, în împrejurări istorice favorizînd prăsiunea de terori și neștiut a marilor bălîi dunărene. Apoi, setea de a povesti, remarcată de C. Stănescu, într-un articol despre „Ingerul a strigat”: „Romanul lui Fănuș Neagu, Izvoarele dintr-o vădită, irezistibilă nevoie de a povesti, de a nara, de a descrie”. Subtextul acestei înclinații de povestitor e unul polemic: oamenii sînt nemulțumiți de interesanți,

Atelierul lui HEFAISTOS

de ILIE CONSTANTIN

deni numai cu opera coborîtă pe pămînt. Literatura este miscarea spiritului și nu luncarea lui peste mormane de cuvinte înepente.

Aglomerarea de fapte, de întâmplări iesite din comun, are un scop precis, alt în povestirile cit și în romanul lui Fănuș Neagu: ele sînt doar elemente de construcție, servind înălțarea unui edificiu de idealitate superioară. C. Stănescu semnalează rostul funcțional al aglomerării acestora: „Scriitorul se folosește de fapte, de „întîmplări”, pe care le aglomerează într-un ritm amețitor pentru a ne comunica muzica vieții, timbrul ei inimitabil. Relatarea, descrierea nu reprezintă decît acordarea instrumentelor unei vaste orchestre simfonice. De dincolo de întâmplări ne vin tonuri, epulii este subtil muzical. Tonurile vieții — iată romanul!”

Ne întrebăm însă dacă nu s-a exagerat cumva cu acest pitoresc al „întîmplărilor” lui Fănuș Neagu? Nu e, oare, un efect stilistic înșuși ineditul și pregnanța extraordinară a multora din ele? Pentru că există

Să fie Fănuș Neagu un poet în proză? Hotărîți, nu! Asemenea culamități — chiar dacă aprecierea noastră e, poate, prea aspră — a cunoscut literatură noastră prea multe! Așa zisii „poezi în proză” sînt, de obicei, oameni lipsiți de o reală conștiință artistică. De vreme ce fac această confuzie inadmisibilă între exigențele celor două genuri literare. Rezultă, sistematic, lucrări dulcege, obositoare, că în toate cazurile de similitudine stilistică. Nu, Fănuș Neagu este un prozator adevărat, nuantele poetice ale scrierilor său țin de fibra intimă a personalității sale artistice, parcă ignorînd existența modului poetic independent; mai clar, stilul său prezintă revendicări poetice de pe pozițiile prozei, cu autoritate și autenticitate, ca pe niste drepturi înnașcute. Cuvîntul tern, fraza fără viață, silitoarea a prozei — prozei în scopul sărăciei — lucru al mînterilor leucioși fiindcă în firea lui Neagu predomină este un fond de violență nedomolită, explozivă, adeseori cu iesiri de impulsivitate. De aici, cum remar-

„DENSITATEA PAGINII”

pare a ne spune scriitorul, există locuri și persoane care pot lăsa, oricînd și pe oricine, cu gura căscată, n-au decît să se iară alții după experimentele lipsite de vigoare ale unor „invenții” de literatură. Într-o intervenție recentă din revista „Luceafărul”, Fănuș Neagu, adresîndu-se tinerilor prozatori. Își exprimă o nuanță profesională artistică: „A spune simplu și clar, înseamnă a avea forță. Secretul durabilității, adică al izbînzii, al rezistenței în fața timpului și mai ales în fața ochiului neaterător al cititorului care judecă și topește și distruge tot ceea ce se abate de la marea linie a vieții, pornește din aceste cuvinte: simplitate, lumină dură, adevăr. Istoria prozei a înregistrat și păstrează într-un raft cioplit cu zîmbete ironice și actual ciudat și răzlet al fugii cîndea în zona seculului sterp. Dar firul ei de aur se împlinește pretutînde-

o magie stilistică la acest autor, un har unic de a învia cuvintele, cele mai obișnuite lucruri căpătînd la ei aur de mister și unic. El face parte dintre acei oameni cărora căruia posedă „știința tragică de a scoate din moarte cuvîntul și de a-l face să circule, încercînd de singe și explozii”, după cum însuși cere creatorilor de literatură. Iată, spre pildă, o extincție — asasinarea lui Ion Moșoreanu — pe care alt autor, din aceia cărora li se sufocă vorbele pe hîrtie, ar fi plasat-o în obșnuit, ca un eveniment între altele (doar nasteri, nunți, morți, petreceri găsim, inevitabil, în mai toate naratiunile lumii). Fănuș Neagu, printr-o bruscă înălțare poetică a frazei, asemenea flăcărilor unui incendiu violent, proiectează pe cititor în planurile abisale ale existenței și nefinitei, sugerînd gravitatea finală a peripețiilor ce au agitat lumea eroilor săi: „O flăcărie scăpără scurt, Ion o simți între ochi, fierbinte, năcutoare, și căzu cu brațele peste calul galopînd la muntii necunoscuți sau în cîmpie stearpă, și se unii cu Nicolai Moșoreanu — unire numai îndărăt — în pămînt, și apoi pămînt curgînd în Dunăre, cu oase sfărîmate, cal sfîrșit și femei înecate, uatre tragică, mort lîngă mort, pămînt și ape și vînt, curgerea nemiloasă în uitare” („Ingerul a strigat”, E.P.L. 1968, p. 277). Nicihita Stănescu ne-a impresionat cîndva cu un experiment, acela de a extrage din „Istoria lerografică” a lui Dimitrie Cantemir poezii. Cîine parcurge cărțile lui Fănuș Neagu și are cît de cît intuiția poeziei, au numai că ar putea să scoată din ele unul sau două volume de poeme viabile, dar va avea o reacție de nesuferire, în continuare, față de o mare cantitate de volume de „versuri” din producția curentă.

ca Valeriu Cristea, și scîderile sale. „Temperament impulsiv, lui Fănuș Neagu îi lipsește uneori simțul măsurii, al proporțiilor, autocontrolul. Rezultă exagerări, extravagante, încălziri, scot din teatru verosimilități, înțelegă în sensul cel mai larg”. După cum se vede, e vorba de excesele provenind dintr-un prea puțin.

Impresia cea mai durabilă e o dată la lectură pagina scrisă de Fănuș Neagu este aceea de densitate (în planul încercării stilice) și de naturalitate bogată a stilului. (Aceasta din urmă te împresionează și în bogata sa publicistică — cea sportivă, între altele — întodeauna întresantă, pasionantă, din cele care pot sorbi tirajele publicațiilor, ce-ți lasă doar regretul că nenumărate exprimări ferocitate, impecabile stilistic, sînt oștite pierderii, autorul însuși considerîndu-le efemere). Romanul „Ingerul a strigat”, după cum au remarcat mulți critici, are densitatea acelor stele pitice, unde un grîunțe de materie cîntărește o tonă pămîntescă. Ion Negoițescu consideră că materia epică din această carte „ar putea umple hotarele largi ale unui ciclu”, M. Ungheanu, în același sens: „Materia e de epopee și din substanța actuale cărți s-ar putea scrie de către altcineva zece romane. Densitatea e iși-tă din comun (...)”.

Mai e de observat saltul de conștiință artistică de la povestiri la roman. În cele dintîi setea de a povesti facea unele concesii „frumosului”, neobisquitului în sine, fraza se mai îndulcea cu metafore „colorate”. În roman, Fănuș Neagu face un efort de o nobilă bărbăție, de a merge împotriva curentului „literaturii” frumoase, se acceptă — cum observă Lucian Raicu, Mircea Martin și alții — cu bună știință rigori sportive, supunîndu-se cu dăruire totală realului conținut în carte. E opțiunea maturității artistice conștiente.

Interviu cu muzicologul NICOLAE PAROESCU

„Audiții — gramatică muzicală” — ALTERNATIVĂ SAU SOLUȚIE?

Interviu cu prof. univ. ION SERFEZI

de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”

— Rep.: Puteți continua parala cu care ați început dialogul nostru?

— N. P.: Schimbările din programa din anul 1928 le-a fost pasul și cu gîndire critică. Aceștia toți — reușii într-un colectiv și pedagogiei muzicale pe lingă o catedră de muzicologie, la o universitate sau undeva, organizînd și îndrumînd sistematic, după cîteva principii pe care de altfel de a deveni limpezii, în ultima vreme, ar putea ajunge în curs de 5-6 ani, la descoperirea apei mele-

Specialist în domeniul pedagogiei muzicale, autorul „Metodicii predării muzicii”, prof. univ. Ion Serfezi, subliniază, în primul rînd, utilitatea acestei discuții: „Aș ține, totodată, să subliniez necesitatea ațragerii învedere a pedagogilor la rezolvarea acestei probleme. Rolul muzicii în școli nu este o problemă de interpretare sau de creație ci de educație, ceea ce presupune existența unei experiențe în domeniul pregătirii elevilor.

dicată pînă acum eu aș vrea să mă opresc asupra unei chestiuni pe care o socotesc esențială: locul audiției în programa analitică în raport cu celelalte elemente ale concepției muzicale a elevilor.

Este tot mai des vehiculată ideea necesității înlocuirii elementelor de gramatică muzicală cu audiția. Teza a fost larg expusă și de ancheta ziarului *div. Nimeni nu poate nega, într-adevăr, necesitatea audițiilor și aportul acestora în educația*

ar necesită, însă, un număr mai mare de ore de muzică în programa școlară. Și cred că e utopic să putem crede că în anul 1970 vom putea mări numărul de ore afectat acestei discipline... — S. I. De acord. Dar eu totuși cred că am putea găsi chiar la numărul de ore actual soluții necesare îmbinării în procesul educației muzicale a tuturor elementelor indispensabile.

— Rep.: Și de ce nu ar trebui să acordăm un loc prioritar audiției muzicale?

— I. S.: Nu se poate, pentru că fenomenul educației muzicale se manifestă sub două aspecte — în primul rînd prin cîntare și apoi prin audiții, care au apărut de fapt și pe plan istoric mult mai tîrziu.

Pe de altă parte, dacă am limita educația muzicală numai la audiție ne putem întreba cum vom putea antrena pe elevi în realizarea unor manifestări artistice (cor, orchestră) atât de necesare vieții școlare?

Muzica, prin natura ei, este o artă dinamică, care nu permite numai o atitudine statică (pe care o constatăm la audiții) ci determină în noi, să zic așa, — o tendință de „acțiune” care se manifestă prin mișcări în ritmul muzicii audite, fie prin fredonarea temelor pe care le reținem în lucrările pe care le studiem.

— Rep.: Aș vrea să-mi conturez acum, prin prisma îndolungatei dv. experiențe și soluțiile practice pentru îmbinarea acestor laturi.

— I. S.: Soluțiile pe care le văd pentru rezolvarea problemelor legate de îmbinarea tuturor elementelor de educație muzicală ar fi:

— Program analitic să pre-

vadă — înainte de toate — înepcînd încă de la clasa I-a, formarea auzului și a vocii copiilor ca mijloace de percepere și întonare muzicală împreună cu primele deprinderi de cîntare.

— Conștiințele de scris — cînt muzical să înceapă încă de la clasa a II-a și să se termine pînă la clasa a VIII-a. Programa trebuie redusă, bineînțeles, doar la ceea ce este strict necesar unor elemente de cultură generală.

— Audițiile muzicale să fie introduse obligatoriu încă din primele clase, bineînțeles cu lucrări accesibile din marea literatură națională și universală scrisă pentru copii: povestiri insolite de muzică, scenete muzicale etc.

— Volumul cunoștințelor să sporească treptat ce ne apropiem de clasele mai mari, cînd pot fi însoțite și de scurte explicații în legătură cu structura și mesajul operelor de artă.

— În acest context, muzica trebuie redusă în toate secțiile de la clasa a XI-a și introdusă chiar la clasa a XII-a.

— Se înțelege că pentru realizarea unei educații muzicale adevărate toate școlile trebuie să dobîndească materialul didactic absolut necesar.

— Asigurarea unor manuale de tinuță științific și estetice care să vehiculeze exemplificări din arta actuală în majoritatea școlilor noastre.

— Coordonarea prin intermediul Ministerului Învățămîntului a activității instituțiilor muzicale dedicate elevilor.

ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

MUZICA ÎN ȘCOALĂ — A CINCEA ROATĂ LA CĂRUȚA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

dentale, (cum vedeți, iar teorie între copii și muzică). Apoi, Brăiloiu, împreună cu un cunosător al structurilor ritmico-melodice populare, prof. I. Croitoru, contrapun manualele lui Brăzului, apărute în 1928, manualele lui în care, însă, inadverțent atribuită adversarului, rămîne aproape întregă.

Azi ne dăm însă seama că era în mare măsură o problemă răzpusă care în cazul dat, adică la alfabetizarea muzicală era chiar fără obiect. Acestea însă au impulsonat investigațiile lui Brăiloiu în domeniul strict al folclorului (investigații care au ajuns, cum se știe, la un răsunet mondial).

— Rep.: Și cercetările care se

fac în această direcție ne dau speranțe... — N. P.: Avem mulți profesori care experimentează cu pasiune și cu gîndire critică. Aceștia toți — reușii într-un colectiv și pedagogiei muzicale pe lingă o catedră de muzicologie, la o universitate sau undeva, organizînd și îndrumînd sistematic, după cîteva principii pe care de altfel de a deveni limpezii, în ultima vreme, ar putea ajunge în curs de 5-6 ani, la descoperirea apei mele-

— Rep.: Și cercetările care se

Faptul că „Știința tineretului” a inițiat dezbaterile publice a acestei probleme demonstrează, pe lingă altele, importanța ei, necesitatea găsirii celor mai bune soluții pentru rezolvarea tuturor chestiunilor legate de o eficientă educație estetică a tinerii generații.

Prezența muzicii între obiectele de învățămînt nu contribuie numai la formarea elementelor indispensabile culturii generale ci constituie, totodată, alături de celelalte arte și un element de echilibru în formarea personalității tînrului, mai ales în această epocă în care tînrul este atât de intens solicitat de cuocerile științifice și tehnice contemporane.

Din sumarul problemelor și

— Rep.: Evident că teoretic — să zic așa — aveți perfectă dreptate. Un asemenea sistem

S. VIORICA, Dej: Ne face plăcere să vă anunțăm că tinărul Crăciun Victor, despre care ați vădit că este tatăl noului dumneavoastră născut, s-a prezentat personal acum câteva zile la redacție. Relatarea sa nu coincide întru totul cu cea din scrisoarea dumneavoastră, dar el ne-a promis că va veni...

MILEA CRISTIAN, București: „Nene Băieșu! Eu mă numesc Milea Cristian și am opt ani, sint eleo in clasa doua și nu prea știu să scriu așa bine, mai am o surioară de doi ani pe care o cheamă Camelia și tatăl nostru pe nume Milea George, mecanic la uzina Electromagnetica din Calea Rahovei, 266 ne-a părăsit de a aproape un an de zile, găsindu-și o femeie acolo în mult de...

deindată la fața locului pentru a clarifica situația. Mă văd obligat să remarcat atitudinea nobilă și decență a respectivului tinăr; el ne-a declarat că, în cazul în care i se va demonstra și dovedi paternitatea copilului, își va respecta toate obligațiile care-i vor reveni.

lăuți legătura cu tovarășa Vera Radu și cu jurisconsultul redacției. Poate vă vom ajuta cu ceva.

MUSCALU MARIA și MUSCALU FLORENȚA, Găești: „Sintem două surori gemene în vîrstă de 20 de ani, dar sintem foarte nefericite și vă scriem cu multă durere și cu mult suspin în suflet. Sintem salariate la Fabrica de piese de schimb și avem o mare rugămînt. Am întenuț-o pe mama noastră în spital la Pucioasa, că era bolnavă, pe data de 19 decembrie 1969. În jurul lui 24-25 decembrie a fugit din spital. O căutam de atunci în continuu și nu putem să aflăm nimic. Apelăm la bunătatea dumneavoastră, poate faceți ceva ca să putem s-o găsim, cum o fi, numai să dăm de ea. O cheamă Muscalu Verginia, în vîrstă de 47-48 de ani, nu e în plenitudinea facultăților mintale, cînd aude ceva zgomot o ia la fugă. Are adresa Găești, strada Nicolae Titulescu nr. 37. Nu putem să mai avem pic de liniște în sufletul nostru, atîta durere ducem de mama noastră pe care am pierdut-o. Vă rugăm să publicați acestea la rubrica „De la om la om“, că vedem că acolo se află multe cazuri cu lacrimi. Sănătate“.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

DE LA OM LA OM

de ION BĂIEȘU

și a plecat la ea. A revenit în acest timp de mai multe ori acasă, mama l-a primit în ultima vreme la rugămintele mele de a nu rămîne fără tată, deoarece colegii mei mă întrebă unde este tatăl meu și eu le răspund că este la serviciu, că lucrează în schimburi și de aceea nu-l văd ei. Tata nu a stat însă niciodată mai mult de două săptămîni, deoarece se lua la ceață cu mama, habnu nu avea de noi copii, ne incuia în casă și pleca unde avea treabă, cînd mama era la serviciu, ca apoi își lua hainele în sacosă și pleca... De sîrbători am făcut Anul Nou singuri. A trecut săptămîna trecută pe o casă ca să ne vadă pe noi și pe urmă a plecat fără să ne spună un cuvînt, numai am auzit că i-a spus mamei că vine acasă dacă reține de la Tribunal hotărîrea prin care îi reține pentru noi pensia alimentară, iar mama i-a zis că asta n-o face, că după ce a lăsat-o cu toate greutățile numai în spinarea ei, vrea s-o vadă și fără bani de mîncare pentru noi și a plecat. Oare nu s-a gîndit că nu...

Drăgă Cristî, îți voi spune din ce la bun început că nu mă simt în stare să rezolv această problemă complicată, adică să-ți aduc acasă tatăl de care ai atîta nevoie. Nu am puterea să mă duc să-l oblig să se întoarcă. Nici măcar legea nu poate face așa ceva. Îți promit însă că voi pune un număr din acest ziar în care a apărut scrisoarea ta într-un plic și-l voi expedia la adresa la care se află tatăl tău. Tu, care-l cunoști mai bine, crezi că, citind toate...

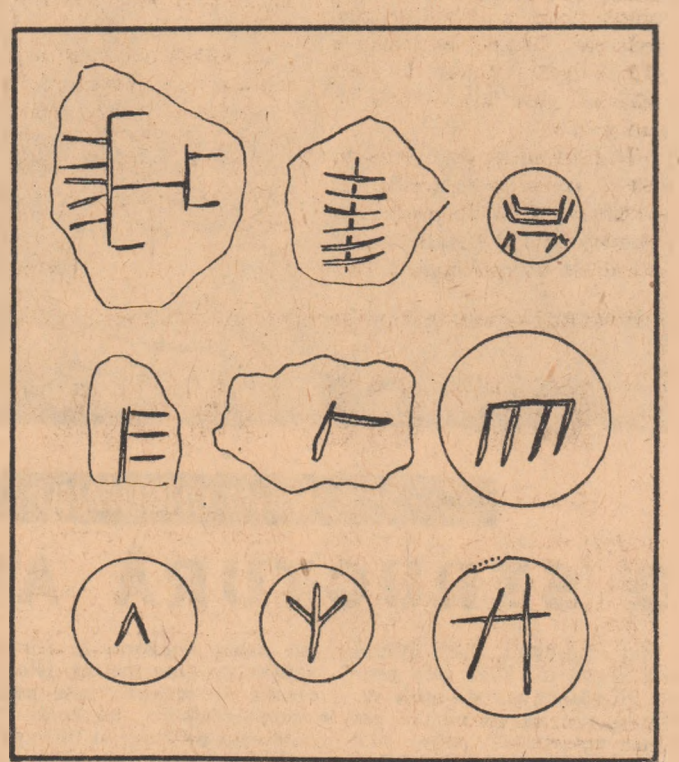
despre complicațiile lor sentimentale, de ce cred ei că, publicînd în ziar un mesaj de tipul: „Anisoara, nu uita că te iubesc și te aștept“, respectiva Anisoara își va schimba brusc hotărîrea. În interesul rubricii noastre, care își propune să discute chestiuni de interes mai general și să rezolve cazuri cu adevărat nefericite, îi rog cu respect pe toți acești solicitanți să se adreseze fis rubricilor de Mică publicitate, fie Buletinului Oficial. Pentru că noi, din păcate, nu le putem satisface rugămintele.

acestea, va avea el o clipă de cîntărire sufletească și se va întoarce alături de tine, de surioara și mama ta? LILIANA IONESCU, Segarcea: Nu știu exact cum v-am putea ajuta. Eventual, cînd veniți la București, să încercăm o intervenție la un depozit al Ministerului Sănătății. DUMITRESCU CONSTANTIN, București. Treceți pe la redacție și...

DIALOGURI ÎN Muzeul imaginar

de ION HOBANA

Tovarășe Petre Roman, în finalul dialogului nostru de săptămîna trecută m-ați asigurat că vom dezlega împreună „rebusul“ de la Tărtăria. Să-l reamintim cititorilor: asemănarea semnelor de pe tăblițe cu cele sumeriene pare să indice fela proveniența străină a acestor documente de lut, fie un reflex îndepărtat al „celui mai vechi scrier“, dar stratul în care au fost găsite tăblițele datează din prima jumătate a mileniului al IV-lea, iar textele sumeriene abia de la sfîrșitul aceluiași mileniu. Inseamnă oare că scrierea s-a născut, de fapt, pe teritoriul Transilvaniei de astăzi? — Pentru a da un răspuns, trebuie să vedem mai întii dacă descoperirea de la Tărtăria ne pune sau nu în fața unei scrieri propriu-zise, fie ca cit de rudimentară și de restrînsă. — Atunci, e necesar, în primul rînd, să formulăm o definiție a scrierii. — Să zicem că ar fi o exprimare a ideilor prin semne convenționale, stabilite pe baza unei convenții sociale. — Rețin că nu e suficientă redarea ideilor prin semne care să aibă un înțeles doar pentru creatorul lor. — Exact: trebuie să existe cel puțin încă o persoană care să dea semnelor același înțeles. — E oare acesta cazul pictogramelor de la Tărtăria? — Ați spus pictogramă... Grupurile de semne de pe tăblițe par, într-adevăr, să aibă acest caracter, ca și cele de pe tăblițele sumeriene. — Atunci, legătura între ele... — Nu e deloc obligatorie. Pictogramele reproduc, mai mult sau mai puțin schematic, obiectele pe care le reprezintă. Tocmai de aceea, comparația între semne sau imbinări de semne invite la distanțe apreciabile unele de altele este riscontantă. — Cred că e nevoie de explicații suplimentare. — Două sau mai multe desene schematice ale aceluiași obiect, făcute de două sau mai multe persoane diferite, pot foarte bine să aibă trăsături comune, ajungînd la o evasi-identitate. În reprezentarea lui elementară, omul este alcătuit, pretutindeni, din cinci linii drepte și un cerc. — Inteleg că semnele de la Tărtăria pot fi socotite o apariție de sine stătătoare, într-un alt spațiu decît cel sumerian... — ...și nu neapărat la același orizont cronologic! Un astfel de sincronism ar fi cerut o corespondență a întregului ansamblu cultural de la noi, cu cel din Mesopotamia — prin intermediul altor culturi, situate între cele două zone geografice. — Mă întreb dacă e cazul să urmărim această coordonată a discuției, de vreme ce sintem de acord că tăblițele de la Tărtăria și cele de la Uruk și Djemdet Nasr sint despărțite nu numai prin cîteva mii de kilome-

tri, ci și printr-o mie de ani. — Să uităm asta o clipă și să ducem raționamentul mai departe. În ce condiții se efectuează prelucrarea unor bunuri culturale? Atunci cînd societatea are nevoie de ele, le poate folosi și dezvoltă. Or, societățile omenești de pe teritoriul României din acea vreme nu erau apte să preia scrierea sumeriană — lucru pe care nu-l făuseră încă nici populații de pe teritoriul învecinate cu Mesopotamia. — Dacă nu erau apte să preia, cu altă mai puțin erau apte să inventeze! — Și lucrul acesta nu trebuie înțeles ca o lipsă de înzestrare. Acolo unde scrierea a avut o continuitate, apariția ei s-a datorat unei necesități practice, legate de economia urbană... — ...deci de schimburi în și între orașe, ceea ce, pentru cultura Turdas... — Purtații lor, ea și populațiile care au trăit mai tirziu în aceste meleaguri, nu depășiseră stadiul economiei neolitice mixte, în care nimic nu ne lasă să întrevădem necesitatea practică a apariției scrierii. — Și totuși... — Într-adevăr, tăblițele de la Tărtăria există și trebuie să aibă o explicație. — Este ceea ce aștept, împreună cu cititorii. — Comunicația între oameni era, evident, și atunci o necesitate biologică și socială. Iar dacă inexistența condițiilor despre care am vorbit nu impunea generalizarea scrierii, asta nu exclude apariția izolată a unei scrieri rudimentare. — Fără nici o legătură în epocă, fără nici un antecedent? — Nu e chiar așa! În cadrul culturilor neolitice de pe teritoriul țării noastre întîlnim uneri semne al căror înțeles e greu de descifrat și care nu fac parte dintr-un motiv ornamental. Cele mai multe apar pe ceramica de tip Turdas și pot fi socotite semne de proprietate, mărci de olar sau simboluri magice (fig). — Situaarea tăblițelor în sinul aceluiași culturi capătă deci noi temeri! — Într-un fel, da. Semnele de pe olăria Turdas sint atit de numeroase, incit justifică încadrarea tăblițelor în această cultură și nu în altele, mai noi, unde asemenea semne nu există sau reprezintă excepții. Diferența e totuși notabilă. În cazul tăbliței discoidale, e vorba de gruparea pe o suprafață redusă și repetarea semnelor în registre diferite, ceea ce presupune redarea unor idei. — Deci scriere! — Din punct de vedere intențional, da. Am convenit însă că, atita vreme cît nu știm dacă pictogramele puteau fi „citate“ și de altcineva, în afara creatorului lor... — Când vom ști? — Numai după ce și dacă vom descoperi documente similare, într-o zonă apropiată. — Dați-mi voie să închei acest dialog exprimîndu-mi speranța că asta se va întîmpla cît mai curînd, pentru a putea spune că dacă „istoria începe la Sumer“ scrierea a început în Transilvania. Deocamdată...

UMOR • SATIRĂ • UMOR. EPIGRAMME. ION LANCRAJAN, AUTORUL „CORDOVANILOR“, PENTRU VOLUMUL „ECLIPSA DE SOARE“. DOCTORUL PAUL SIN-PETRU, AUTORUL VOLUMULUI DE VERSURI „URME“.

Vom răsfoi, împreună, arhiva procesului de la Nürnberg. La 9 mai se împlinesc 25 de ani de la terminarea celui de al doilea război mondial, de la acea neuitată și a victoriei. Considerăm că prezintă un interes deosebit pentru generația care nu a cunoscut direct grozăviile acestui război, evocarea unor momente ale marelui înclăștrî, dezvoltarea jocului subteran al unei politici cu grave repercusiuni pentru soarta umanității. Reconstituirea noastră își propune să surprindă secvențe ale evenimentelor care s-au încheiat la 9 mai 1945.

Pentru funcționarii vamali ai aeroportului londonez Binger Dahlerus devenise o figură cunoscută. Era un obisnuit al capitalurilor europene — meseria sa punîndu-l în contact cu oameni dintre cei mai diferiți, și mai cu seamă cu omni-nimi-industriași, reprezentanți ai cercurilor de afaceri. Întăi din nou la sfîrșitul lui iunie 1939, la Londra. Itinerariul pe care-l avea de parcurs era Birmingham, Coventry, Manchester și Londra. La 2 iulie, un dîneu organizat la „Constitution Club“ îl pune în fața cu o serie de industriași cunoscuți. Tema dialogului este politica germană.

era cu puțință pentru evitarea războiului... I-am sugerat organizarea unei reuniuni unde el ca și alți membri ai guvernului german să aibă posibilitatea de a întîlni o serie de cetățeni britanici cunoscinți foarte bine condițiile existente. La 8 iulie Göring, după ce-l informează pe Hitler, acceptă propunerea lui Dahlerus. Un nou joc menit să încurce urmele era început de Berlin. Dahlerus se reîntoarce la Londra. Și deși sfera demersului său se limita la oamenii de afaceri, el este primit de ministrul de externe britanic, Halifax, care se dovedește cointeresat în acțiunea industriștilor suedezi.

Sosisem la Nürnberg la începutul după-amiezii. Drumul de la München la Nürnberg — o autostradă modernă — poate fi parcurs în aproximativ o oră și jumătate fără a nerge cu prea mare viteză. Am parcat mașina pe o străduță din apropierea centrului și am plecat alene cu un scop foarte precis. Vroiam să văd o clădire, să o privesc cu luare aminte, să încerc să reledesc în apropierea ei un moment de istorie. Era o după-amiază de septembrie cu un soare leneș, fără putere, cu o vegetație ruginie. Trecătorii m-au îndrumat și cam la o jumătate de oră de drum, edificiul cenușiu, mohorit, solid nu-mă ieșit brusc în față. Mă aflam în fața clădirii fostului Tribunal Internațional, în care, în urmă cu aproximativ un sfert de secol, s-a încheiat unul din capitelele cele mai negre ale istoriei mondiale. Aici au fost judecați și condamnați principalii criminali de război hitleristi. De la 14 noiembrie 1945 pînă la 1 octombrie 1946, timp de aproape un an de zile, aici s-a desfășurat cel mai mare și mai neobișnuit proces din istorie, proces în care popoarele și-au roștit verdictul lor nu împotriva unor oameni, ci a unei politici, a unor fărâdelegi fără precedent, împotriva sistemului criminal hitlerist.

Deși Dahlerus și-a înmănușat amintirile acelei perioade sub forma unui volum de memorii și a făcut de asemenea ample depozitii la procesul de la Nürnberg, un lucru nu rezultă în mod explicit: de ce după întrevăderea cu industriașii englezi, la foarte scurt timp și anume la 6 iulie, Dahlerus îl întîlnește pe Göring — omul numărul doi al Germaniei hitleriste — la reședința acestuia de la Karinhall. În fond, oamenii de afaceri englezi i-au afirmat lui Dahlerus că orice nou pas al Germaniei, și în special atacarea Poloniei, ar însemna un război între Germania și Anglia. Dar aceasta nu presupunea oare implicat că Hitler i se recunoștea autoritatea asupra tuturor celorlalte țări europene cîmpite pînă atunci?

— Halifax mi-a spus că nu dorește ca vreun membru al guvernului britanic sau parlamentar să participe la proiectata întîlnire. Totuși, guvernul aștepta rezultatul întrevăderilor cu cel mai mare interes. Și astfel, la 7 august, în apropierea frontierei daneze, pe teritoriul german și nu suedez, cum fusese inițial convenit, patru reprezentanți ai guvernului nazist în frunte cu Göring s-au întîlnit cu șapte industriași englezi. — Reuniunea a început la orele 10. Discuții lungi au abordat dezvoltarea politică mai ales în legătură cu relațiile dintre Marea Britanie și Germania... Göring a remarcat, pe onoare sa de soldat și de om de stat, că, deși conduce cea mai puternică aviație din lume, va face tot ce-i

stă în puteri pentru a împiedica un război. Concluzia reuniunii a fost însă deosebit de stranie — și anume eventualitatea, organizării unei noi conferințe de tipul celui de la München. Motivul nu putea fi decît unul singur — Hitler vroia o nouă consacrare a viitoarelor sale planuri expansioniste. La 23 august Dahlerus, aflat la Stockholm, este convocat de Göring la Berlin și a doua zi are loc o nouă întrevădere între cei doi. Göring îi transmite lui Dahlerus cererea de a comunica oficialităților britanice dorința sa pentru realizarea unei înțelegeri grabnice între Germania și Anglia. Ziua următoare îl găsește pe

sugerează chiar să scrie o scrisoare pe care el s-o remită oficialităților naziste. Lordul Halifax, consultîndu-l pe primul ministru, acceptă propunerea industriașului suedez și scrie, după cuvintele lui Dahlerus, „o excelentă scrisoare“ în care — îl cităm din nou pe suedez — indica de o manieră clară și distinctă dorința guvernului Majestații Sale de a se ajunge la o reglementare pacifică. Aceasta se petrecea la 26 august, în momentul în care nu numai la Londra, dar și în întreaga lume exista deja sentimentul clar al unui nou atac hitlerist și direcția acestuia — Polonia. Aceasta se întîmpla în ziua în care tr-

ARHIVA DE LA NÜRNBERG (II) UN OARECARE DOMN DAHLERUS

— Halifax mi-a spus că nu dorește ca vreun membru al guvernului britanic sau parlamentar să participe la proiectata întîlnire. Totuși, guvernul aștepta rezultatul întrevăderilor cu cel mai mare interes. Și astfel, la 7 august, în apropierea frontierei daneze, pe teritoriul german și nu suedez, cum fusese inițial convenit, patru reprezentanți ai guvernului nazist în frunte cu Göring s-au întîlnit cu șapte industriași englezi. — Reuniunea a început la orele 10. Discuții lungi au abordat dezvoltarea politică mai ales în legătură cu relațiile dintre Marea Britanie și Germania... Göring a remarcat, pe onoare sa de soldat și de om de stat, că, deși conduce cea mai puternică aviație din lume, va face tot ce-i

pele hitleriste primiseră deja ordinul de mișcare. Seara aceluiași zile îl găsește pe Dahlerus la Berlin unde-l întîlnește pe Göring, noaptea la orele 10. Göring nu se afla la reședința sa oficială ci, lucru semnificativ, în trenul său special care-l transporta spre statul major. Dahlerus îi remite scrisoarea lui Halifax și Göring, după ce o citește, îi declară acestuia că-l va informa pe Hitler despre conținutul ei. Ca într-un adevărat roman de suspense, Göring împreună cu Dahlerus pleacă spre reședința lui Hitler, unde a jung la miezul nopții. Dahlerus se întoarce la hotel dar nu apucă să se dezbrace că doi ofițeri din suita personală a lui Hitler îi cer să-i urmeze la cancelarie. Aci are loc o întîlnire între Dahlerus și

dictatorul nazist. Conținutul ei este mai mult decît semnificativ pentru scopurile reale ale politicii germane și nepermite o dată în plus să înțelegem, ca industriașul suedez constituia un simplu instrument oricărui tactic al diplomației hitleriste în acțiunea de câștigare a timpului. Timp de 20 de minute Hitler vorbește fără întrerupere, explicîndu-i scopurile „înalte“ și misiunea sa și atacînd în permanență Anglia. Apoi el schimbă tema și începe să facă o reclamă forței militare naziste. Dahlerus reconstituie astfel momentul: — Hitler se plimba în lung și-l lat și foarte nervos, agitat, mi-a spus că dacă va fi război va construi submarine și încă o dată submarine. El vorbea, dar se părea că nu-și da seama de prezența noastră. Apoi a început să urle ca va construi avioane și iar avioane și că va câștiga războiul. Ulterior s-a calmat și a început din nou să-mi vorbească despre Anglia. Dahlerus trebuia să remită englezilor, după această întrevădere cu Hitler, o serie de propuneri. Aceste propuneri vorbesc de la sine, demonștrînd că Germania nazistă vedea în obiectivul unei alianțe eventuale sau a unui simplu acord cu Anglia aprobarea noilor sale anexiuni. Cele șase propuneri pe care Dahlerus le-a dus la Londra erau următoarele: 1) Germania va semna un acord sau va încheia o alianță cu Marea Britanie; 2) Anglia trebuia să susțină Germania în ce privește anexarea Danzigului și a coridorului; 3) Germania își dădea cuvîntul că va garanta frontierele poloneze; 4) Trebuia să se ajungă la un acord asupra colonizării germane; 5) Trebuia să se dea garanții privitoare la tratamentul minorităților germane; 6) Germania se angaja să apere imperiul britanic în cazul în care acest imperiu ar fi fost atacat. Firește, nimic din aceste propuneri nu presupunea că Hitler avea de gînd să renunțe la planurile sale, iar pro-

punerile ca atare erau în mod evident inacceptabile Angliei pentru că însemnau, printre altele, ca imperiul să renunțe la o parte din coloniile urmind să fie cedate Germaniei. Lui Dahlerus i se pune la dispoziție un avion special și a doua zi el se află la Londra unde este primit de Chamberlain, Halifax și de doi înalți funcționari ai Ministerului de Externe, sir Horace Wilson, sir Alexander Cadogan. Industriașul suedez capătă un alt ton. El se erijează în mod oficial într-un intermediar între cele două țări și declară interlocutorilor săi: — Am sugerat guvernului britanic că, dacă au încredere totală în mine ca intermediar, să-mi comunice pînă unde poate sau nu să accepte propunerile, eu urmind să mă întorc în aceeași zi la Berlin pentru a discuta punctul de vedere britanic cu Hitler și Göring. Seara tirziu, Dahlerus îl reîntîlnește pe Göring care, așa cum era de așteptat, se dovedea destul de neinteresat în răspunsul englez. În zilele următoare, industriașul suedez face o adevărată navetă între ambasada britanică de la Berlin și cartierul general al lui Göring. Discuțiile continuă fără nici un fel de progres încă două zile, Göring cerîndu-l să facă încă o călătorie la Londra. Începînd din 29 august, jocul nazist se clarifică tot mai mult. Berlinul punînd condiții ultimative în legătură cu Polonia. Deși Dahlerus remisese Londrei faimoasele „șase propuneri“ ale Berlinului, Göring îi vorbește de o problemă nouă și anume de propuneri făcute Poloniei. Intre timp, Ribbentrop se întîlnește cu diplomații englezi, vorbindu-le despre relațiile germano-poloneze și făcînd referiri la o notă adresată Poloniei. Dar cu toate insistențele britanice, ministrul de externe nazist refuzase să le înmîneze nota pe care o citise foarte repede. Ultimul act începu.

— Halifax mi-a spus că nu dorește ca vreun membru al guvernului britanic sau parlamentar să participe la proiectata întîlnire. Totuși, guvernul aștepta rezultatul întrevăderilor cu cel mai mare interes. Și astfel, la 7 august, în apropierea frontierei daneze, pe teritoriul german și nu suedez, cum fusese inițial convenit, patru reprezentanți ai guvernului nazist în frunte cu Göring s-au întîlnit cu șapte industriași englezi. — Reuniunea a început la orele 10. Discuții lungi au abordat dezvoltarea politică mai ales în legătură cu relațiile dintre Marea Britanie și Germania... Göring a remarcat, pe onoare sa de soldat și de om de stat, că, deși conduce cea mai puternică aviație din lume, va face tot ce-i

pele hitleriste primiseră deja ordinul de mișcare. Seara aceluiași zile îl găsește pe Dahlerus la Berlin unde-l întîlnește pe Göring, noaptea la orele 10. Göring nu se afla la reședința sa oficială ci, lucru semnificativ, în trenul său special care-l transporta spre statul major. Dahlerus îi remite scrisoarea lui Halifax și Göring, după ce o citește, îi declară acestuia că-l va informa pe Hitler despre conținutul ei. Ca într-un adevărat roman de suspense, Göring împreună cu Dahlerus pleacă spre reședința lui Hitler, unde a jung la miezul nopții. Dahlerus se întoarce la hotel dar nu apucă să se dezbrace că doi ofițeri din suita personală a lui Hitler îi cer să-i urmeze la cancelarie. Aci are loc o întîlnire între Dahlerus și

SERGIU VERONA (va urma)

de peste noaptea

ORIENTUL APROPIAT

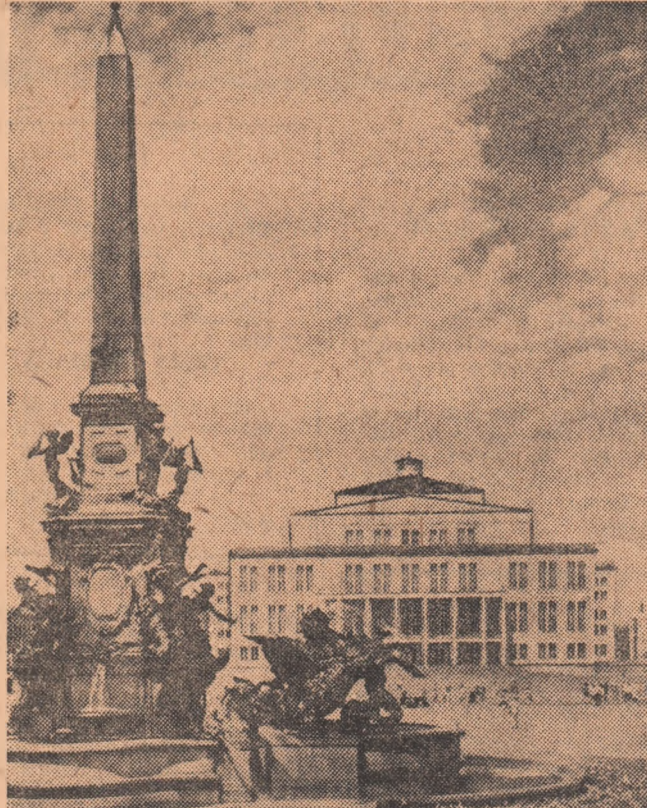
● Noi incidente militare ● U Thant pentru un embargo asupra livrării de arme în această zonă

CAIRO 6 (Agerpres). — După cum a anunțat la Cairo un purtător de cuvânt militar, o unitate de comando egipteană a traversat Canalul de Suez sub protecția unui puternic foc de artilerie, atacând un convoi de blindate israelian într-un punct situat la 55 km sud de Port Said. Două tancuri și alte câteva vehicule militare israeliene au fost distruse.

TEL AVIV 6 (Agerpres). — O patrulă motorizată israeliană a fost interceptată în partea de nord a peninsulei Sinai de către o unitate egipteană care traversează Canalul de Suez într-un punct situat la aproximativ 10 km nord de El Kantara — s-a anunțat oficial la Tel Aviv. În cursul atacului egiptean, un vehicul blindat a fost atins, cei patru militari israelieni aflați la bordul său fiind uciși. Una din ambarcațiunile egiptene de transport a fost scufundată de aviația israeliană, care a efectuat, de asemenea, raiduri de bombardament în zona Canalului de Suez.

NEW YORK 6 (Agerpres). — Purtătorul de cuvânt al O.N.U., a declarat că secretarul general al O.N.U., U Thant, „se pronunță, în principiu, în favoarea instituirii unui embargo asupra livrării de arme în actualul context al situației din Orientul Apropiat”. „Criteriul unui asemenea embargo — a continuat purtătorul de cuvânt al O.N.U. — îl constituie eficacitatea și aplicarea lui, atât pentru armele furnizate de guvern, cât și cele obținute din surse particulare”.

BAGDAD 6 (Agerpres). — Tribunalul special care a judecat

R. D. GERMANA. — Plaşa Karl Marx din centrul oraşului Leipzig

Grevă generală de 2 ore în Italia

În întreaga Italie s-a desfășurat vineri o grevă generală de 2 ore, organizată de cele trei principale centrale sindicale. Greviștii și-au exprimat astfel protestul față de represaliile patronatului împotriva oamenilor muncii care au participat la marșele acțiunii sindicale din toamna anului 1969. Ei și-au susținut, de asemenea, revendicările privind promulgarea de urgență a unor reforme cu caracter social cum sunt reforma urbanistică, a sistemului fiscal, controlul prețurilor, care au crescut foarte mult

R. D. GERMANA. — Plaşa Karl Marx din centrul oraşului Leipzig

Seisme sociale în Belgia

Minerii Limbourgului n-au mai coborât în subteran. Galerile și abatoarele sunt pustii. De ceva săptămâni ascensoarele puterilor nu și mai descarcă încărcătura noștră.

Orașul Genk, cu cei 50.000 de locuitori, cu străduțele drepte alinate de casele din cărămidă, este cea mai mare localitate a cunoscutului bazin carbonifer Limbourg din Belgia. Recent, 23.000 de mineri au străbătut străzile Genkului purtând panouri și scandând lozinci. „Is la sută, imediat!”, „Forțe des mineurs” este organizația noastră împotriva patronatului și sindicatatelor. „Sindicatul nu, Forc, da” se putea auzi clar, în mulțimea demonstrațiilor. Ce reprezintă de fapt, „Forc des mineurs”? Este o organizație creată în anul declanșării mișcării greviste, în prima decadă a lunii ianuarie. „Forc des mineurs” a luat ființă ca urmare a eșecului încercărilor sindicatelor de a obține de la patronat satisfacerea revendicărilor economice ale minerilor. Potrivit unei corespondențe publicate în ziarul LE FIGARO este pentru prima oară cind asemenea „organizație contestatară” ia ființă și este urmată de un număr atât de mare de mineri belgieni. Un specialist în drept social, profesor la Universitatea din Bruxelles, declară că nu ar fi crezut posibil să se declanșeze o asemenea grevă de către o organizație necunoscută, pe un termen ce se apropie de patru săptămâni.

Problema cea mai dificilă se referă la cererile, care par justificate, privind mărirea salariilor. Liderii noii mișcări, al cărei sediu se află la Zwartberg, apreciază actualele câștiguri ale minerilor cu mult prea reduse comparativ cu sporierea prețurilor la unele produse și servicii. Conducătorii „Forței” consideră că sindicatul și guvernul nu acționează cu fermitate pentru a impune patronatului o politică a salariilor pe termen lung. Minerii resping ca nejustificate argumentele patronilor privind „imposibilitatea” majorării salariilor. Căci — arată ei — în prezent toată tonă de cărbune extras din bazinul Limbourg, este cumpărată de întreprinderile siderurgice din Liège (principalul achizitor) la prețul de 700 franci belgieni — același tarif existent din 1957 — în timp ce aceleași întreprinderi plătesc toată tonă de cărbune american, descărcat în portul Anvers, cu 935 franci belgieni.

După cum se remarcă în presa occidentală această mișcare grevistă poate avea ample implicații într-o țară în care 70 la sută din salarii sunt membri ai uneia din cele două organizații sindicale — C.S.C. și F.G.T.B., una de inspirație creștin-democratică, cealaltă socialistă, ambele legate prin programul comun al celor două partide care alcătuiesc actuala coaliție guvernamentală. Repetate tentative ale reprezentanților guvernului și ai sindicatelor de reluare a lucrului au eșuat. Minerii rămân ferm pe poziții, cerind satisfacerea integrală a revendicărilor lor. Cu fiecare zi de grevă, încercările oficialităților de a-l determina să coboare în subteran devin din ce în ce mai insistente. Furnalele din Liège ca și alte întreprinderi consumatoare de cărbune, încep să resimtă lipsa materiei prime...

Mișcarea grevistă tinde să se extindă. La Anvers 5.200 de muncitori din „General Motors” au încetat lucrul. La Uzina „Ford” din Genk, 8.000 de muncitori au declarat grevă (neaprobată de sindicatele oficiale). În bazinul Limbourg, studenții s-au alăturat mișcării greviste a minerilor. La începutul săptămânii numărul celor care participau la grevă se apropie de 40.000. Febra mișcărilor greviste ăcă nu cote, în timp ce soluționarea revendicărilor intruzie. Într-un document dat publicității de Biroul Politic al Partidului Comunist din Belgia se subliniază că, în momentul de față, principala sarcină a organizațiilor sindicale și politice este aceea de a sprijini acțiunile minerilor din Limbourg și revendicările oamenilor muncii. Documentul arată, de asemenea, necesitatea organizării unei conferințe naționale în legătură cu problemele muncii și a controlării modului în care sînt utilizate fondurile statului în întreprinderile companiilor particulare.

E. R. IOAN TIMOFTE

CONGRESUL PARTIDULUI COMUNIST FRANCEZ

SALUTUL C. C. AL P. C. R. PREZENTAT DE TOVARĂȘUL PAUL NICULESCU-MIZIL

Dragi tovarăși,

Delegația noastră vă adresează, din delegația la cel de-al XIX-lea Congres al Partidului Comunist Francez, tuturor comunistilor francezi, clasei muncitoare și oamenilor muncii din Franța salutul cald și cele mai bune urări din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a comunistilor și a întregului nostru popor. Membrii partidului nostru, oamenii muncii din România socialistă urmăresc cu mult interes și cu sentimente de profundă solidaritate internațională activitatea și lupta Partidului Comunist Francez. Continuator al unor fidele tradiții revoluționare, în care se află ereditatea minunată moștenită de eroism și ideal a comunistilor, Partidul Comunist Francez, în decursul existenței sale de o jumătate de secol, și-a pus activitatea în slujba intereselor fundamentale ale clasei muncitoare, al națiunii franceze, a cauzei democrației și progresului, păcii și socialismului. Militudinea pentru aceste țeluri, desfășurând eforturile pentru promovarea raporturilor interstatale și colaborării multilaterale cu toate statele socialiste, pe baza marxism-leninismului și internaționalismului proletar. Aceasta corespunde intereselor naționale ale României, ale țării în care trăiește și sistemul socialist mondial — comunitate de state distincte, independente și egale în drepturi, careia îi revine misiunea de însemnată importanță de a promova raporturile interstatale de natură să stimuleze înflorirea liberă și deplină a fiecărei națiuni socialiste, raporturi radical deosebite de relațiile specifice imperialismului.

Coroșanzii cerințelor colaborării internaționale, apropierea între popoare și reducerea ostilității, țara noastră participă tot mai intens la circuitul și schimbul mondial de valori, își amplifică legăturile cu toate statele, fără deosebire de orientare socială. Baza tuturor relațiilor externe ale României socialiste o constituie respectarea principiilor suveranității și independenței naționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc — norme esențiale ale legalității internaționale pe care experiența vieții le verifică și le consacra, în orice condiții și în orice cadru social, drept garanția unor raporturi de încredere, stimă și cooperare fructuoasă.

Pornind de la faptul că cerurile imperialiste nu renunță la încercările de a promova politica lor de forță, dictat și dominat de interesele imperialismului comportă și perpetuează pericole pentru pacea lumii și libertatea popoarelor, Partidul Comunist Român acționează pentru întărirea solidarității tuturor revoluționarelor din circuitul mondial ant imperialist, a tuturor forțelor ce militază pentru pace, democrație și socialism. Pătruns de un profund spirit internaționalist, poporul român acordă întregul său ajutor material, moral și politic eroicului popor vietnamez în lupta sa dreaptă împotriva greseliilor imperialismului american, sprijină eforturile tinerilor state pentru dezvoltarea de sine stătătoare pe calea progresului, ale popoarelor ce militază pentru cucerirea independenței naționale, pentru lichidarea definitivă a rușinosului sistem al colonialismului și neocolonialismului.

Partidul nostru se pronunță pentru stingera focurilor de război și tensiune, pentru soluționarea problemelor internaționale litigioase prin contacte și tratative, prin instrumente politice. În acest sens, considerăm că este necesar să se intensifice eforturile pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, care oferă bazele soluționării conflictului din Orientul Apropiat.

Ca țară europeană, România acordă o atenție majoră statornicirii unui sistem de securitate pe continentul nostru, care să ducă la înlocuirea relațiilor organizate pe scindarea în blocuri militare și a bazelor pe teritorii străine — printr-un climat de încredere reală, de apropiere și colaborare între toate popoarele europene. Considerăm că este necesar să fie fructificat ecoul amplu, favorabil, pe care îl are în cele mai largi cercuri ale opiniei publice ideea securității europene, intensificându-se eforturile îndreptate spre organizarea unei conferințe generale a statelor europene — cum a propus țările socialiste — ca premisă a realizării acestui dezvoltării relațiilor politice, economice, culturale dintre țările continentului. În acest sens, cursa noastră este să se desfășoare dia plin, se perfecționeze armamentele clasice, crescă stocurile de arme atomice, una din îndatoririle esențiale ale democrației este să asigure fermitatea în direcția realizării de progrese pe calea dezarmării generale, în mod deosebit a dezarmării nucleare.

Convingerea noastră este că întreaga evoluție a vieții internaționale evidențiază ca principala concluzie că cursa forțelor militante pentru progres social, democrație, independență națională, capacitatea acestora de a face să triumfe linia spre desistare și colaborare internațională, spre pace. Tovarăși, nu peste mult timp, partidul nostru comunist, ca și comunistii din toate țările, clasă muncitoare, întreaga omenire progresistă va sărbători centenarul nașterii lui Lenin, marele conducător și învățător al proletariatului revoluționar. În mod indiscutabil, acest eveniment constituie pentru comunistii de pretutindeni un prilej de a-și intensifica lupta pentru triumful cauzei socialismului. Cucerind mase uriașe și materializându-se în victoria socialismului în țări ale lumii, în dezvoltarea partidelor comuniste, în influența pe care o exercită asupra destinelor omenirii, marxism-leninismul și-a verificat justetea și legitimitatea istorică. Capătul a două mari perioade de dezvoltare a societății socialiste, a societății contemporane, este într-o directă legătură cu cunoașterea și utilizarea legilor generale, fundamentale ale evoluției sociale, și cu a-bordarea creatoare a realităților prin raportarea permanentă a teoriei la condițiile specifice ale practicii sociale, prin investigația lor științifică, prin cunoașterea și aplicarea corectă a marxismului și păstrarea mereu viu, mereu proaspăt potențialul de gândire revoluționară. Noi apreciem că cel mai remarcabil mod de a cinsti această aniversare este multiplicarea eforturilor pentru realizarea unor progrese în direcția unității mișcării comuniste internaționale. Acționând neabătut pentru dezvoltarea relațiilor transnaționale cu toate partidele revoluționare, Partidul Comunist Român consideră că cerința fundamentală pentru realizarea unității în zilele noastre este conceperea ei în lumina realităților studiului actual de maturizare a partidelor comuniste, respectarea principiilor de egalitate de relații marxist-leniniste, care cristalizează cerințele esențiale ale unei colaborări tovarășești, liber consimțite, între egali, respectarea dreptului și îndatoririlor reciproce ale tuturor partidelor de a-și elabora autonom propria sa politică, fără nici un fel de imixțiuni. Pornind de la premisa că grija pentru unitatea și coeziunea mișcării comuniste este o preocupare fundamentală a tuturor revoluționarelor internaționale, partidul nostru are convingerea că actualele dificultăți din mișcarea comunistă pot fi depășite prin desfășurarea de eforturi permanente pentru soluționarea acestor probleme, prin organizarea discutiilor tovarășești, principale, în spiritul stimei și respectului reciproc, al dorinței de a situa permanent deasupra divergențelor ceea ce este comun și conduce spre unitate.

Încheiere dragi tovarăși, doresc să exprim comunistilor francezi urările de cel mai deplin succes atât în desfășurarea lucrărilor Congresului, cât și în activitatea pusă în slujba cauzei democrației și socialismului, independenței naționale și păcii. Trăiască Partidul Comunist Francez! Trăiască prietenia dintre popoarele române și franceze! Trăiască unitatea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor care luptă împotriva imperialismului, pentru pace și democrație, pentru progres, pentru socialism!

PĂRIS 6. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Vineri, au continuat lucrările celui de-al XIX-lea Congres al P.C. Francez. În sefina, de dimineață a luat cuvîntul Etienne Fajon, membru al Biroului Politic, director al ziarului „L'Humanité”, care a prezentat raportul privind „Discutarea și adoptarea tezelor partidului”. Tezele C.C. al P.C.F., care prezicau politica partidului, obiectivele și sarcinile sale pentru perioada viitoare, au fost supuse în prealabil unei dezbateri în masa membrilor de partid. În cursul zilei de vineri, au luat cuvîntul delegații reprezentînd diferite federații ale partidului, care s-au referit atît la raportul Comitetului Central privind „Lupta contra monopolurilor și regurgarea forțelor democratice și muncitorești, pentru o democrație avansată și socialism”, prezentat de Georges Marchais, cit și la raportul lui Etienne Fajon. Lucrările congresului continuă.

din viața tineretului lumii CRICKET ȘI APARTHEID

● „Springbok” face cunoștință cu sentimentele antirasiste ale tinerilor britanici ● Ornamente neobișnuite și un avertisment

Demonstrație anti-apartheid a tinerilor englezi, împotriva turneului echipei „Springbok”

Terenurile de joc ale celor mai renumite cluburi de cricket din Marea Britanie au constituit în toată cursa săptămînii trecute ținta unor operațiuni de „ornamentare” studențescă britanică pentru condamnarea apartheidului — comitet care se bucură de sprijinul tuturor organizațiilor și asociațiilor studențești din Marea Britanie și care și-a propus, ca un obiectiv principal, să obțină suspendarea oricăror legături sportive cu R.S.A. alăta vreme cit formațiile sportive sud-africane vor activa pe principiile apartheidului.

Acțiunea aceasta vizează a-propiul turneu în Anglia (programat pentru luna aprilie) al echipei naționale de cricket din Republica Sud-Africană. Gestul protestatar al tinerilor englezi a urmat chemării „Comitetului studențesc britanic pentru condamnarea apartheidului”, comitet care se bucură de sprijinul tuturor organizațiilor și asociațiilor studențești din Marea Britanie și care și-a propus, ca un obiectiv principal, să obțină suspendarea oricăror legături sportive cu R.S.A. alăta vreme cit formațiile sportive sud-africane vor activa pe principiile apartheidului.

O primă manifestare de masă a tineretului în acest sens a constituit-o valul de demonstrații de protest care a însoțit turneul în Anglia, Scoția, Wales și Irlanda al echipei sud-africane de rugbi „Springbok”. Sute de tineri studenți, elevi, funcționari, muncitori au participat la acțiunile protestatar care au îmbrăcat forme mergînd de la pichete și manifestații în fata terenurilor de sport și pînă la o veritabilă „ocupa-

re” a terenului de rugbi înainte de orele programate pentru desfășurarea partidelor. Manifestările au culminat cu ciocnirile de pe terenul clubului de rugbi Twickenham din Londra. Aproximativ 500 de tineri s-au așezat pe teren exact în momentul în care echipa „Springbok” își făcuse apariția. A urmat o bătălie cu poliția care a căutat să-i evacueze pe tineri de pe teren. Înfruntarea a durat ore întregi și partida a trebuit să fie contramandată; 25 de tineri au fost răniți.

Incidentele de pe terenul Twickenham au avut darul de a aduce întreaga chestiune a turneului lui „Springbok” în dezbaterile Camerei Comunelor. Și dacă oficialitățile guvernamentale s-au simțit datorate să scheme la „evitarea acțiunilor violente de protest” pe terenurile de sport, este semnificativ faptul că — mărirea a ecoului acțiunii protestatară în rândurile membrilor cabinetului britanic — absolut toți membrii Camerei Comunelor au anunțat că nu vor participa la partidele susținute de echipa sud-africană.

Acum, tinerii englezi și-au anunțat hotărîrea de a întreprinde acțiuni energice pentru a împiedica turneul echipei naționale sud-africane de cricket. „Placardele și inscripțiile de pe terenurile de joc sînt doar un prim avertisment. Dacă partidele de rugbi n-au putut fi decît rareori împiedicate, la turneul de cricket vom reuși și acest lucru” — se arată într-o declarație a „Comitetului studențesc pentru condamnarea apartheidului”. Într-adevăr, un meci de cricket care se întinde pe durata mai multor zile și

E. R. IOAN TIMOFTE

pe scurt

● PRESEDINTELE COMISIEI SENATORIALE pentru afaceri externe William Fulbright, a anunțat că la 16 februarie vor începe audierile în cadrul comisiei respective asupra programelor de asistență ale S.U.A. în Vietnam. Cu acest prilej, Comisia senatorială va investiga și așa-numitul program secret denumit „Phoenix”, în virtutea căruia agenții ai C.I.A. și reprezentanții altor organizații americane trimiși în Vietnam au procedat la torturarea și uciderea a mii de partizani sud-vietnamezi. S-a anunțat că programul „Phoenix” a dus la „neutralizarea” a 15.000 persoane în Vietnamul de sud, dar se presupune că cifra victimelor este cu mult mai mare.

● UN URĂȘ BOMBARDIER AMERICAN, care își luse zborul de la baza din Utapao (Tailandă) a bombardat din gresală două pașnice localități tailandez. Potrivit comunicatului oficial, care a fost dat publicității la Bangkok, accidentul a fost provocat de o defecțiune la sistemul de lansare a bombei; toate cele 108 bombe care se aflau la bord, în greutate totală

de aproximativ 27.000 kg au căzut în apropierea capitalei provinciale Roiet. Primele informații menționează că două femei au fost grav rănite și trei elidri au suferit serios avarii.

● LA ÎNCEPUTUL LUNII FEBRUARIE s-a deschis la Khartoum procesul intențat persoanelor implicate în complotul antigvernamental dețușat de autorități în iulie anul trecut. Sediințele tribunalului se desfășoară cu ușile închise. Procurorul general al Sudanului a făcut și o declarație în care a informat presa că participanții la complot, areștați de autorități, și-au concentrat activitatea, în special, la capitala țării și în regiunea Munților Nouba, încercînd să strîngă de mină partea lor tributară din această regiune. Complotiștii erau grupați în jurul așa-numitei organizații „Frontul sudanez al eliberării”.

● BIROUL FEDERAL DE INVESTIȚII a anunțat arestarea unei a patra persoane în-